

WEST-VLAANDEREN WERKT

TIJDSCHRIFT VAN DE WESTVLAAMSE EKONOMISCHE RAAD. — EERSTE JAARGANG 1959. — Nr. 2.

WEST-VLAANDEREN WERKT

TIJDSCHRIFT VAN DE WESTVLAAMSE EKONOMISCHE RAAD

1^e Jaargang — N° 2

BESCHERMKOMITEE :

Ridder
P. van Outryve d'Ydewalle,
Gouverneur

De Heren J. Storme,
H. Smislaert,
L. Gillon,
A. Loncke,
M. Loočens,
P. Monballyu,

Leden van
de Bestendige Deputatie.

REDAKTIEKOMITEE :

De Heren L. Bockstaele,
G. Declercq,
P. Delafontaine,
F. Van Damme,
O. Vanneste.

ABONNEMENT :

60 F (3 nummers in 1959)
P.C.R. 976.57,
W.E.R., Dijver 7, Brugge.

REDAKTIESEKRETARIAAT :

Westvlaams Economisch
Studiebureau (W.E.S.)
Dijver 7, Brugge.

PUBLICITEITSVOORWAARDEN :

W.E.S., Dijver 7, Brugge.

Foto voorpagina,
Markt, Kortrijk.
(Foto L. van Paridon)

Bij naamvermelding van de auteur
verschijnt de bijdrage onder zijn
persoonlijke verantwoordelijkheid.

Drukk. Sansen, Poperinge.

INHOUD

Tot U spreekt... 37

H. Smislaert,

Lid van de Bestendige Deputatie,
Voorzitter van de Raad van Beheer
van de Westvlaamse Economische Raad.

Het gemeenschappelijk algemeen aanlegplan in
dienst van de Westvlaamse economie 38

Ir. J. M. L. Demeyere, b.b.i.,

Hoofd van de Technische Dienst van de Stad Kortrijk,
Beheerder W.E.R.

Regionale economische politiek breekt door . 46

Guido Declercq,

Beheerder-Direkteur
Bank van Roeselare en Westvlaanderen.
Beheerder W.E.R.

Strecken, Steden en Gemeenten in beweging . 51

Kortrijk :

Nieuwe mogelijkheden op oude tradities.

O. Vanneste,

Direkteur van het Westvlaams
Economisch Studiebureau.

Westvlaamse Bedrijven 56

De konstruktie van landbouwmachines
in West-Vlaanderen.

J. Vandewalle.

Spectrum van de Westvlaamse Economie . . 61

Textielrubriek (*A. Dequae*) — Aktualiteiten van de
strovlasvoorziening (*J. Pattyn*) — De opvangregeling
in de Zeevisserij (*P. Hovart*) — Stijging van de werk-
loosheid 1958 - 1959 (*W.E.S.*) — Hotelprijzen aan de
kust (*W.E.S.*) — Stedebouw, Huisvesting en Ruimte-
lijke ordening.

West-Vlaanderen Werkt 65

WEST-VLAANDEREN WERKT

Tijdschrift van de Westvlaamse Economische Raad.

TOT U SPREEKT...

H. Smitsaert

Bestendig Afgevaardigde,

*Voorzitter van de Raad van Beheer van de
Westvlaamse Economische Raad.*

De regionale beweging heeft in de laatste maanden in ons land een belangrijke etappe afgelegd. In de beide kamers werd de wet « tot invoering van bijzondere maatregelen ter bestrijding van de economische en sociale moeilijkheden in sommige gewesten » gestemd. In deze wet, welke ongetwijfeld ook in een Westvlaams ontwikkelingsgewest zijn toepassing zal vinden, wordt voor het eerst het principe van de regionale discriminatie, — het grondbeginsel van de regionale politiek, — aanvaard.

Wij mogen ons hierover verheugen en in herinnering brengen dat de Westvlaamse Economische Raad, die dit jaar zijn eerste lustrum viert, een voornamelijk rol heeft gespeeld in de evolutie van de politieke opvattingen rond deze vraagstukken.

Zijn wij pioniers geweest van de gedachten, zo zullen de Westvlamingen zeker niet achterblijven met de daden nu deze nieuwe hulpmiddelen beschikbaar zullen zijn. De herleving van de Belgische economie en de grote belangstelling van de Amerikaanse industrie voor de Euromarkt bieden ons hiervoor kansen als nooit tevoren.

Wij hebben thans geen tijd te verliezen.

Het gemeenschappelijk algemeen

aanlegplan

in dienst van de

WESTVLAAMSE

EKONOMIE

Ir. J.M.L. DEMEYERE, b.b.i.

*Hoofd van de
Technische Dienst
van de Stad Kortrijk*

Beheerder W.E.R.

Juist 20 jaar geleden, nl. in 1939, beraadslaagden de onderscheiden gemeenteraden van de steden Kortrijk en Harelbeke, van de gemeenten Bissegem, Heule en Kuurne over de stichting en werking van een interkommunale voor stedenbouwkundige studie en aanleg.

De oorsprong van deze, op dat moment, nog zeer originele gedachte is te vinden in de snel voortschrijdende inplanting van woongebouwen, bedrijfsgebouwen, overheidsdiensten (kerkhof inbegrepen) beiderzijds en langs de gemeenschappelijke grens tussen Kortrijk enerzijds en Bissegem, Heule, Kuurne, Harelbeke anderzijds, en in de te voorziene herhaling van eenzelfde inplanting langs de grens tussen Bissegem en Heule, tussen Heule en Kuurne.

Daar noch de hydrografische bekkens — determinerend voor de rioleringsnetten — noch het reliëf, noch de bezonning, noch de bodemstructuur, noch de economische krachten, noch de grote verkeersaders enig verband houden met gemeentelijke grenzen, bleek het nuttig en onontbeerlijk, na raadpleging van de embryonnaire directie van Stedenbouw die toen ter tijde fungeerde in het Ministerie van Openbare Werken, tussen de voornoemde steden en gemeenten een interkommunale vereniging voor stedenbouwkundige aanleg in het leven te roepen waarvan de bevoegdheid zich zou beperken tot een strook van 200 à 300 meter diepte beiderzijds de gemeenschappelijke grens.

Reeds dan voelden de vijf gemeentebesturen aan en waren ze ervan overtuigd dat het onvermijdelijk zou mank lopen voor elke gemeente indien geen gemeenschappelijk inzicht kon verkregen noch verwezenlijkt worden; dat zowel de huisvesting, als het verkeer, als de inplanting van bedrijfsgebouwen, als de inplanting van scholen en kerken langs de grens, zouden gevaar lopen indien de studie en de uitvoering niet zouden gesteund zijn op de aardrijkskundige werkelijkheid en mogelijkheden, niet zou gesteund zijn op een optimaal gebruik van deze strook grond van 200 ha.

Heden t.t.z. na 19 jaar regime onder het besluit van 12 september 1940, hernomen op 17 november 1944 en nogmaals bekrachtigd door de besluitwet van 2 december 1946, blijkt ons het vooropgestelde doel wel zeer bescheiden.

Toch kon de beraadslaging, in illo tempore, genomen door de vijf gemeenteraden, de goedkeuring niet wegdragen van de Bestendige Deputatie, wegens een gebrek aan precisie tegenover het administratief recht.

Intussen bleef het probleem onopgelost; omdat het onopgelost bleef, werd het scherper en scherper aangevoeld...

* * *

Ook elders in West-Vlaanderen zijn de gevallen talrijk waar dergelijke problemen

zijn opgerezen en nog oprijzen; de gemiddelde oppervlakte van de Westvlaamse gemeente is niet groter dan ± 1.200 ha. Buurschapproblemen zijn dus legio, bijzonder in deze gebiedsdelen **waar agglomeraties in wording zijn**: het Brugse, het gewest Roeselare, het gewest Kortrijk, het gewest Moeskroen, de kust.

Laat ik het geval Oostende aanhalen waar vroeger, en ook het geval Nieuwpoort waar zeer onlangs, door naasting van grondgebied een mogelijkheid tot stedenbouwkundige oplossing werd geschapen...

* * *

Voorgaande voorbeelden volstaan, meen ik, om het bewijs te leveren dat gemeenschappelijk overleg leidende tot gemeenschappelijke aanleg van grotere of kleinere delen van het Westvlaamse grondgebied, hoe eerbiedwaardig ook de gemeentegrenzen zijn die er door lopen, noodzakelijk is en rationeel en dus moet nagestreefd worden.

Het is het ogenblik om over te schakelen naar het besluit van 12 september 1940 en naar het wetsbesluit op de stedenbouw van 2 december 1946; het is klaar dat de bekommernis van de opstellers van deze merkwaardige teksten veel verder reikt dan een oplossing bieden van de vraagstukken die aan de basis lagen van de besprekingen welke moesten leiden tot de ongeboren interkommunale.

Eerst en vooral is het allerevidentst dat de opstellers een zeer grondige kennis hadden van AL de pregnante vraagstukken gesteld door de grote agglomeraties, zoals ze met bijzondere bevoegdheid werden naar voor gebracht door Gouverneur Holvoet in zijn voortreffelijk verslag aan de Koning.

De opstellers hadden ook voor ogen de tra-

gische gevolgen van de werkloosheid die bijzonder akuit om zich greep in 1934.

Eindelijk hadden ze voor zich de ondervinding opgedaan bij de wederopbouw van de Westvlaamse en andere gewesten verwoest door de oorlog 1914-1918.

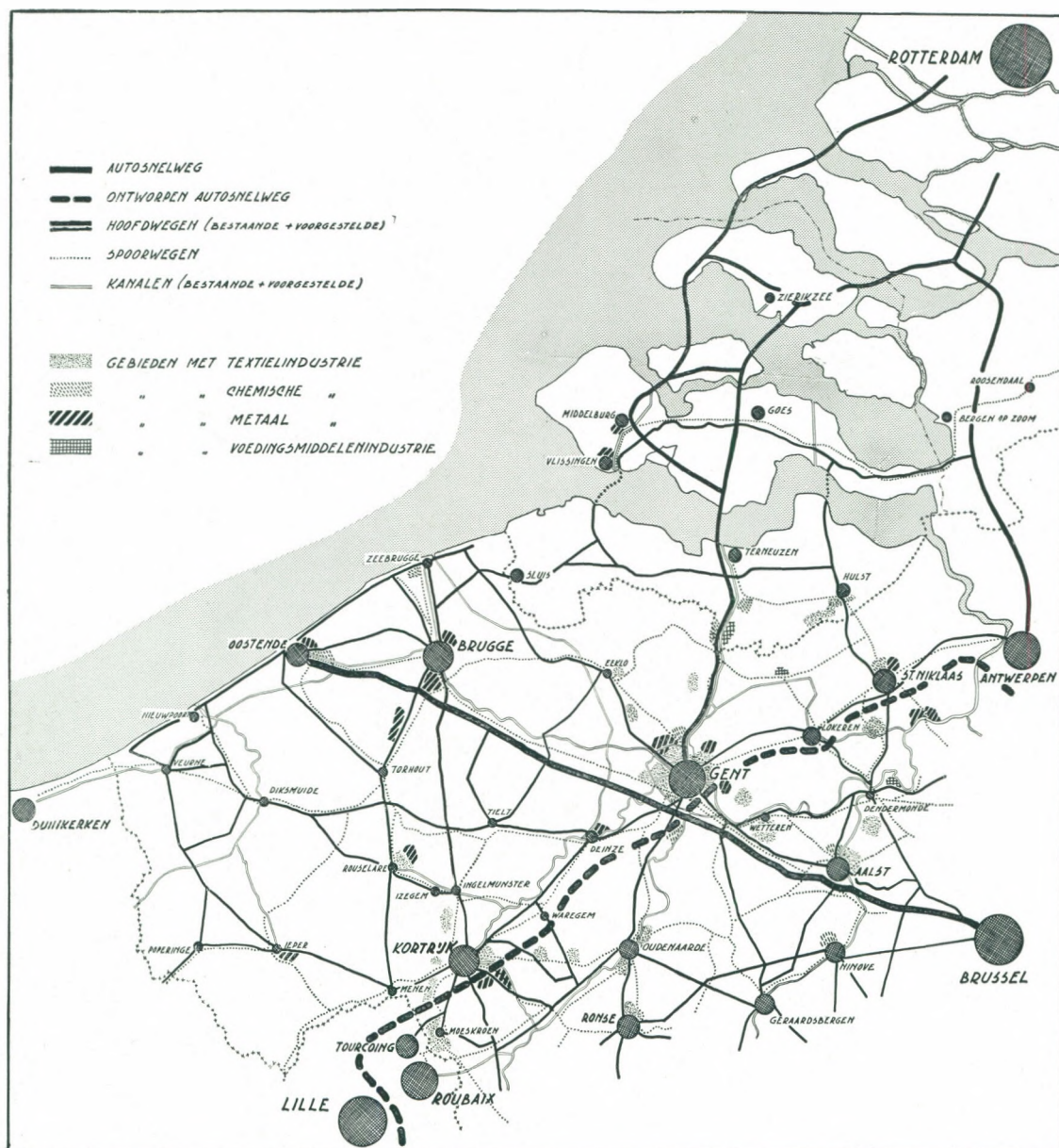
Inderdaad, het wetsbesluit handelt over plannen van aanleg welke te voorzien zijn opdat de wederopbouw van de oorlogbeschadigde openbare en private gebouwen zou geschieden in het algemeen belang; het voorziet ook, onder het handteken van de Koning, aanlegplannen daar waar, met het oog op werkverschaffing, werken van openbaar nut dienen uitgevoerd te worden.

Over de werkelijke draagkracht van een algemeen aanlegplan laten de volgende bijzonderheden aan duidelijkheid niets te wensen over: het algemeen plan van aanleg duidt de werken en de voorschriften aan die instaan voor de rationele aanleg van het grondgebied der gemeente; het plan zal delen van dit grondgebied (de zogenaamde zones) aanduiden die het best geschikt zijn voor vestiging van woongebouwen, voor vestiging van nijverheid, voor de landbouw, voor om het even welk gebruik (ontspanning inbegrepen); het plan zal het net van verkeerswegen aanduiden dat het best aangepast is aan voorbedeelde zones; eindelijk bevat het plan de aanduiding van het tijd-

HUISVESTING
*Sociale woningbouw
te Kortrijk.*

(Foto Stadsbestuur
Kortrijk)

« Industriële centra en voornaamste verkeersverbindingen in het kustgebied ».

(Bron : W.E.R.)

ritme waarin de verscheiden onderdelen tot uitvoering moeten gebracht worden.

Onmiddellijk op de bepaling : nastreven van het algemeen belang bij het herstel der oorlogsschade en nastreven van werkverschaffing, volgt de enumeratie van de zeer preciese wijze waarop de bodem moet aangewend worden : wonen, nijverheid, landbouw, verkeersnetten, ontspanning, cultuur.

Dit geeft ons het recht om te besluiten dat het algemeen plan van aanleg waartoe bepaalde gemeenten bij Koninklijk Besluit worden verplicht een waardevol, een emi-

nent instrument is in dienst van de algehele en ook economische ontwikkeling van de gemeente en dat het ook met dit inzicht moet aangewend worden.

* * *

Waar het wetsbesluit handelt over plannen van aanleg voor agglomeraties (zo luidt de Nederlandse tekst), plans d'aménagement des agglomérations et des régions (aldus de Franse tekst) hebben de opstellers nog breder gezien.

Opdat voor een gebied bestaande uit twee of meer gemeenten, of uit delen van hun

grondgebied, een gemeenschappelijk algemeen plan van aanleg bij Koninklijk Besluit zou bevolen worden, is het niet vereist dat elke gemeente of geteisterd werd of moet uitgerust worden met werken van openbaar nut met het oog op de werkverschaffing ; het is voldoende dat in één dezer gemeenten een dergelijke taak te vervullen is opdat voor het ganse gebied, voor het gewest in zijn geheel, voor de streek in haar geheel, het hiervoor geschetst mechanisme speelt.

Ik wens dit mechanisme hier nogmaals te belichten mits de bemerking dat werken van openbaar nut niet noodzakelijk openbare werken moeten zijn in de enge zin van het woord.

Het gemeenschappelijk algemeen aanlegplan van het gewest zal aanduiden :

- 1) de werken die dienen uitgevoerd om de rationele aanleg van het gewest uit te bouwen ;
- 2) de voorschriften die, met dit doel voor ogen, te eerbiedigen zijn ;
- 3) zones worden in dit plan afgebakend, best geschikt voor de huisvesting (en alles wat ermede gepaard gaat), voor de nijverheid (inbegrepen alles wat met de produktie en distributie van goederen verband houdt), voor de land- en tuinbouw, voor om het even welk gebruik (bv. ontspanning, kultuur, godsdienst, toerisme, enz.) ;
- 4) het net der verkeerswegen (banen, waterwegen, ontwateringskanalen, zuiveringsstations, spoorwegen, parkeer ruimten, autobusstations, vliegvelden en vlieghavens, zee- en rivierhavens), aangepast aan voorbedoelde zones zal vastgelegd worden ;

- 5) een timing van uitvoering zal uitgestippeld worden.

Voegen we hieraan toe dat een bij Koninklijk Besluit goedgekeurd gemeenschappelijk algemeen aanlegplan, in het kader van de uitgestippelde zones beperking betekent voor een uitoefening van het eigendomsrecht die zou indruisen tegen de voorgescreven aanwending van de bodem.

* * *

Tussen het verschijnen van het Koninklijk Besluit dat een streek, een gewest afbakt en voor dit gewest een gemeenschappelijk algemeen aanlegplan beveelt en het Koninklijk Besluit dat dit plan goedkeurt, effectief maakt en bindend voor iedereen (zowel private personen als openbare besturen en diensten) ligt vanzelfsprekend een lange en moeilijke weg.

Het menselijk en economisch facies van een streek zo modelleren dat zij bv. van onderontwikkeld tot expansie en groeiende welstand kome, kan enkel de vrucht zijn van lange noeste studie en meditatie.

Het is dan ook duidelijk dat het wetsbesluit zeer wijs handelt wanneer het aan de Minister bevoegd inzake Stedebouw, de zorg overdraagt van het minutieuze en wetenschappelijk voorbereidend werk en van het ontwerpen van het gemeenschappelijk algemeen aanlegplan ; de Minister staat aldus boven de onderscheiden gemeenten van het gewest ; deze gemeenten worden echter niet onwetend gelaten nopens de vorderingen van de survey noch nopens de opeenvolgende voorontwerpen, daar voorzien is dat de Minister het advies dient in te winnen van een technisch raadgevend Kollege waarin voor elke gemeente twee afgevaardigden zetelen aangeduid door de Kolleges van Burgemeester en Schepenen.

N. V. Westvlaamsche Betonwerkerij

73, St.-Pieterskaai, BRUGGE

Tel.: 312.71 - 312.72

BETONPRODUKTEN VOOR :

BOUW- & WEGENISWERKEN

De Ministeriële diensten of het bureau door de Minister belast met voorstudie, voorontwerp en ontwerp vinden hier niet alleen een adviserend lichaam maar ook een tribune van waaruit een efficiënte voorlichting van de openbare opinie kan geschieden over de werkelijke draagwijdte van het gewestelijk plan.

Het ware perspectief waarin een gemeenschappelijk algemeen aanlegplan moet gezien worden is uitzonderlijk breed en diep; het plan zelf heeft een vérstrekkende betekenis:

- a) voor de mensengroepen — de gezinnen die nu en later — in dit gewest wonen,
- b) voor de mensengroepen die in dit gewest werken — nu en later — of zij er wonen of niet,
- c) voor de mensengroepen die in dit gewest — nu en later — om onderwijs verzoeken, om ontspanning, om het even om welke andere dienst,
- d) voor de mensengroepen die dit gewest enkel gebruiken om bij middel van zijn aangepast verkeersnet andere gewesten te bereiken.

Een gewest is geen eiland op zichzelf evenmin als een gemeente een eiland zou zijn; elk Westvlaams gewest is en moet organisch verbonden blijven (dit is menselijk en stedenbouwkundig dus economisch) met de aanpalende Westvlaamse gewesten, met het Vlaamse land, met België, met Europa, met de wereld.

De voorstudie van het gewest Kortrijk afgebakend bij Koninklijk Besluit van juni 1953 reikt veel verder dan de grenzen van het gewest; zij omvat Noord-Frankrijk, West-Vlaanderen in zijn geheel, grote delen van Oost-Vlaanderen en Henegouwen. Zij heeft gegevens verzameld over de gebieden waaruit grondstoffen worden aangevoerd, waar naartoe de produkten van de gewestelijke arbeid worden afgeleverd, gegevens over de gewesten van waaruit arbeidskrachten toevloeien, ook over de streken waar naartoe arbeidskrachten dagelijks of wekelijks pendelen of voor definitieve vestiging afvloeien.

Om reden van dit breed economisch en sociaal perspectief, om reden van de uitzonderlijke kracht die van het gewestelijk plan zal uitgaan om Overheid en partikulieren te wapenen in de strijd voor een vérdoorgedreven economische ontwikkeling binnen en wellicht buiten zijn eigen gren-

zen is de verantwoordelijkheid van de opdrachtgevende Minister en van de opdrachtnemende ontwerper zwaar te noemen.

Bij de liminaire aanvang van een zijner entoesiast geschreven werken, roept Bardet uit: Qui osera se nommer urbaniste?

Inderdaad op het niveau « gewestelijk aanlegplan » is stedenbouw nog meer dan in de overige gevallen ploegwerk; rechtzinnige, geestdriftige en innige samenwerking van gespecialiseerde krachten die, het oog gericht op het gezamenlijk einddoel — de rationele economische en menselijke ontwikkeling van het gewest — elk voor zich onderzoeken, mediteren, de materialen van hun researchwerk ter beschikking stellen, ter konfrontatie van de werkgemeenschap: de bodemkundige, de hydroloog, de land- en tuinbouwkundige, de vertegenwoordigers van bedrijfsleiding, werknemers, middenstand, groothandel, de ekonomist, de demograaf, de geograaf, de vertegenwoordigers van de vrije beroepen, de maatschappelijke werker, de priester, de rechter, de opvoeder, de bevoegde in administratief recht, de vertegenwoordigers van openbare besturen en diensten: provincie, ministeriële departementen, parastatale instellingen die des te dringender moeten betrokken worden in de studie en in het voorontwerp dat het gewestelijk plan, na de Koninklijke goedkeuring het plan der regering is, hoofdzakelijk door haar uit te voeren of onder haar impuls en voorgedij te realizeren.

Niemand mag ontbreken daar waar het gaat om voor generaties ver een Westvlaams gewest te ontsluiten, op economisch en breedmenselijk gebied.

Indien Engeland, Nederland, Frankrijk en Duitsland reeds vruchten plukken uit de systematische ontsluiting van bepaalde streken, dan is dit te danken aan doorgedreven ploegwerk; dergelijk ploegwerk ligt aan de basis van het baanbrekend gewestelijk plan voor het Saharagebied waar nu ruwe petroleum vloeit...

Ook in West-Vlaanderen is de economische ontsluiting de hoeksteen van elk gewestelijk plan; dit is ook het leitmotiv dat telkens weerkeert in de studies en publikaties en voordrachten van de werkploegen die opdrachten hebben te vervullen in het Luikse, in Groot-Brussel, in groeiend Groot-Antwerpen, in Limburg, in vier Henegouwse gewesten, in het zuiden van de provincie Luxemburg, in de opdrachten door het Ministerie van Economische Zaken uitgege-

ven in verband met het Ieperse, met de streek van Moeskroen, met de streek van Diksmuide, in de opdracht door het Ministerie van Openbare Werken en Wederopbouw toevertrouwd in verband met het Westvlaams Kustgebied, met het Kortrijkse, met het Brugse.

Het is duidelijk geworden dat het economisch krachtveld waarvan de mensengroepen de invloeden ondergaan en die zij ook in bepaalde richting kunnen beïnvloeden veel ruimere geografische dimensies heeft dan de gemeente; omgekeerd is de gemeente voorspoedig, naarmate de grotere economische konstellatie tot dewelke zij organisch behoort, rationeler is uitgebouwd.

Het gewest wordt meer en meer de geografische eenheid in de sociale kunst en techniek die men Stedebouw noemt.

Is het trouwens niet kenschetsend dat op de vooravond van het Congres (Luik 1958) van de Internationale Federatie voor Huisvesting en Stedebouw (*), dit machtig organisme zijn naam heeft gewijzigd en voortaan optreedt onder de naam: Internationale Federatie voor Huisvesting, Stedebouw en Gewestelijke Aanleg?

* * *

De studie van het gewest Luik, van de gewesten Brussel en Antwerpen zijn gestart 10 jaar terug; deze van het gewest Kortrijk vóór 1940 en opnieuw in mei 1954.

Het moet en het mag ons niet verwonderen dat research-werk, gekenmerkt door een zo grote verscheidenheid van gegevens, door een zo zware verantwoordelijkheid, door een eerlijke voorlichting van bevoegde kringen en van de openbare opinie, belangrijke financiële bijdragen van de overheid opslorpt en veel tijd vergt.

Vele ontwerpers aarzelen midden de steeds

wisselende deiningen van de economische realiteit, hun opdracht definitief af te sluiten, vrezend dat het goedkeurend Koninklijk Besluit zou kunnen leiden tot een verstarring (**) daar waar de economische krachten, om zich te ontwikkelen, een soepelheid vergen die helaas zo schril afsteekt bij de inertie van het immobile.

Verstarring is echter niet te vrezen indien de voorschriften, hoe moeilijk het ook is, opgesteld zijn met het inachtnemen van deze primordiale karakteristiek van elk economisch krachtveld: soepelheid ten overstaan van de verbazende technische vondsten en van de toepassingen der wetenschap, soepelheid in het licht van de omschakeling van nationale economie tot Euromarkt.

* * *

In de vervulling van de opdracht, al duurt ze ook jaren, is ook continuïteit een hoofdvereiste; continuïteit in de survey, continuïteit gedurende de genese van het voorontwerp en van het ontwerp, continuïteit ook na de koninklijke goedkeuring, continuïteit in de uitvoering der werken voorzien in het plan, continuïteit in het stichten van diensten en gemeenschappen (bv. interkommunale verenigingen) zowel voor het inrichten van actieve of passieve groenzones als voor het inrichten van gewestelijke industriezones, als voor het inrichten en uitbaten van gewestelijke landbouwschappen, waterschappen belast met ruilverkaveling, met het bouwen van pompstations, zuiveringsinstallaties, oeverversterkingen, kunstwerken, enz.

Het is ondenkbaar dat de ploeg die een gewestplan heeft ontworpen ofwel er zich zou van desinteressereren ofwel zou bedankt worden met het verschuldigd honorarium zonder dat zij zou deelnemen aan de verdere survey of zonder dat men haar een adviserende taak in de uitvoering en in de

*) In vervolg op haar Nationaal Kongres (Luik 1958) heeft de Belgische Federatie voor Stedebouw en Huisvesting een studiegroep opgericht belast met het onderzoek van de politieke, juridische, administratieve en technische vraagstukken in verband met het ontwerpen en het uitvoeren van plannen van gewestelijke aanleg.

(**) Op 8 april werd op het bureau van de Senaat door dhr. Minister van Openbare Werken en Wederopbouw het wetsontwerp tot organisatie van de stedebouw en van de ruimtelijke ordening neergelegd. In zijn artikelen en in het voorafgaand commentaar worden algemene aanlegplannen gedefinieerd voor streken, voor gewesten, voor gemeenten en bijzondere plannen van aanleg voor deelgebieden der gemeenten.

Onder deze vier reeksen van aanlegplannen, die zich uitstrekken over het ganse Rijksgebied (wat een nationaal plan impliceert) wordt een hiërarchie vastgelegd die terzelfdertijd een grote soepelheid toelaat. Het wetsontwerp en de reeds gekende aangebrachte amendementen versterken de hoop dat de weg gebaad is leidende tot een vruchtbare organisatie van de stedebouw en de ruimtelijke ordening.

uitbating zou toevertrouwd hebben, in samenwerking met de Westvlaamse Economische Raad die de opdracht vervult, immer opnieuw in alle gewesten elke uiting van gezond economisch leven te stimuleren : bij private personen, bij gemeenschappen, bij openbare besturen, bij de openbare opinie, bijzonderlijk dan wanneer het gewestelijk plan mogelijkheden schept welke door geen ander middel te bereiken zijn.

* * *

Van West-Vlaanderen kan men niet zeggen : la province aux cent visages ; toch biedt onze provincie van Noord tot Zuid, van de Noordzee en van de Franse grens tot Oost-Vlaanderen een rijke verscheidenheid van gewestelijk economisch leven, een bonte weelde van menselijke geaardheid : noest en kundig bewerken van de grond, zeemanschap, scheppend kunstwerk, technisch onberispelijke industriële produktie, handels- en ondernemingsgeest, vakmanschap in kleine en grote bedrijfsleiding, toeristisch beleid.

Met zijn diepe kennis van de Westvlaamse economische problematiek is de Westvlaamse Economische Raad het aangewezen orgaan om de Westvlaamse gewesten af te bakenen, hier zeer scherp, daar minder scherp opdat overlappingszones zouden kunnen betrokken worden in de detailstudie van twee buurgewesten.

Ten overstaan van opdrachtnemers van verdere gewestelijke plannen is het W.E.S. nu reeds gedurende het survey en het voorontwerp, het advizerend lichaam inzake economische inzichten, om de openbare opinie voor te lichten, om in intieme samenwerking met het provinciaal bestuur de weg voor te bereiden tot interkommunale stichtingen of gemeenschappen die moeten instaan, in het kader van de werken en de voorschriften van het goedgekeurde gewestelijk plan, voor het verwezenlijken van de industriële uitbreiding, voor de her- en ruilverkaveling, voor de verbetering der waterzieke gronden, voor de reconversie van uitgestoten arbeidskrachten tot andere arbeidsmogelijkheden, voor de aanvoer van industriewater, industriële energie, afvoer en zuivering van industrieel en gemeentelijk lozingswater, voor de verantwoorde huisvestingsprogramma's, werkverschaffingsprogramma's afgestemd op onze wassende bevolking.

* * *

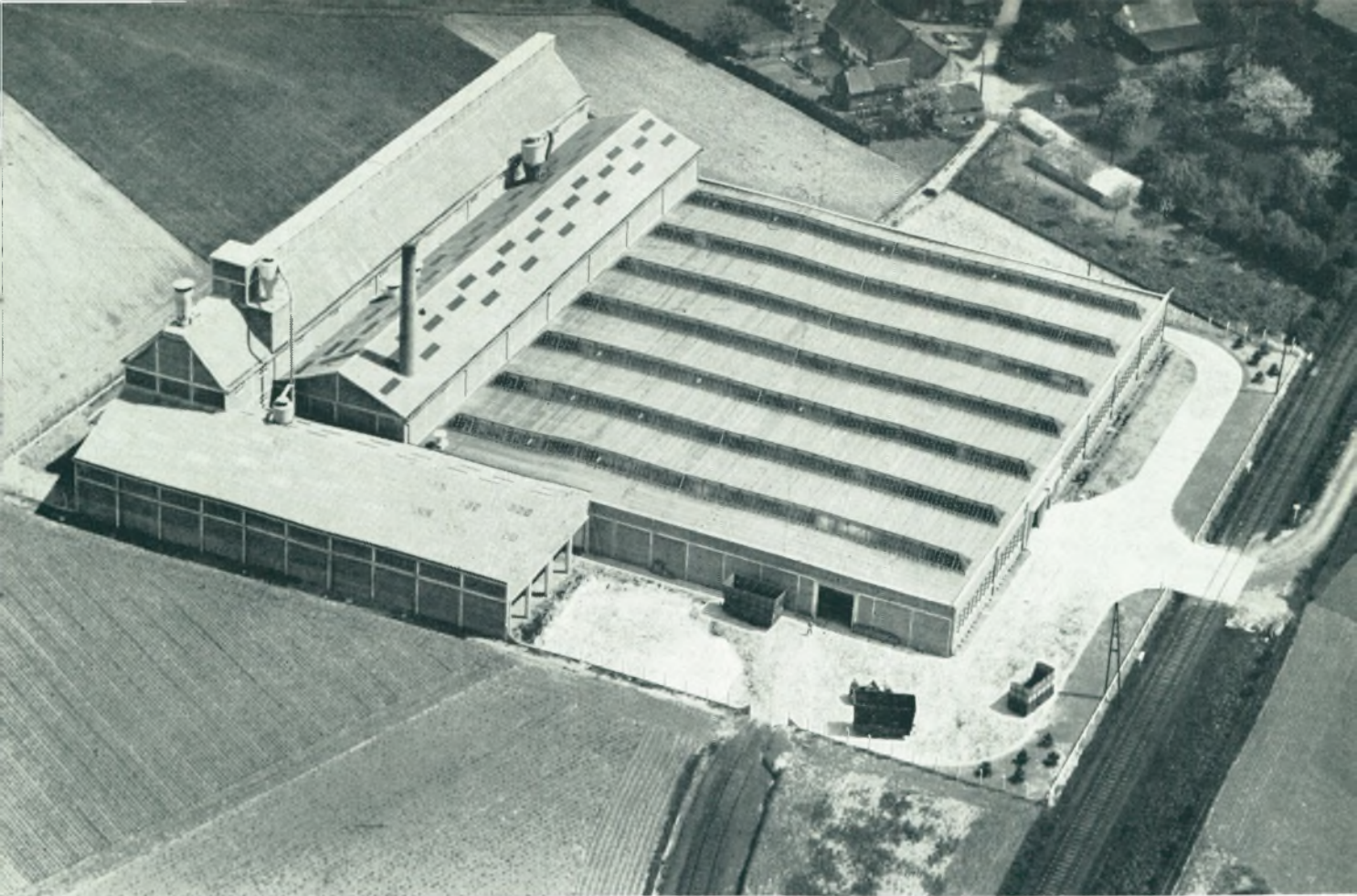
Deze gegevens mogen volstaan, om te onderlijnen hoe onmisbaar het is voor West-Vlaanderen de hulp van het wetsbesluit op de Stedebouw in te roepen daar waar het handelt over plannen van aanleg voor agglomeraties en gewesten ; West-Vlaanderen bezit werklustige arbeidskrachten op alle niveau ; West-Vlaanderen bezit dichter en dichter wordende konstellaties van reeds

VERKEER

*Autosnelweg,
oprit te Jabbeke.*

(Foto
Ministerie van
Openbare Werken
en Wederopbouw)

« Inplanting nieuw bedrijf te Wielsbeke »

(Foto Linex)

zware bevolingskernen, West-Vlaanderen bezit wel gekarakteriseerde gewesten die dringend bevrucht moeten worden door de aangeboden techniek van het gewestelijk aanlegplan. Met opzet heb ik het woord bevrucht gebruikt, in tegenstelling met de toestand die zou intreden moest men in een gewest alle ontwikkeling steriel maken tot op het ogenblik waarop het goedkeurend Koninklijk Besluit afgekondigd wordt en het ingewikkeld raderwerk van immobilitaire verrichtingen, werken, stichtingen en uitbatingen in gang komt.

Wel integendeel, ook de surveyperiode, de voorontwerpperiode moet in het teken staan van de aanmoediging van elk gezond initiatief, van de verwezenlijking, van de vruchtbaarheid van de idee: rationele aanleg; c'est en marchant qu'il faut prouver le mouvement. Antwerpen en Luik zijn hiervan richtinggevende voorbeelden!

* * *

In het boek « Structurele werkloosheid in West-Vlaanderen » van de Heren G. Declercq & O. Vanneste werd bewezen, in een wetenschappelijk en aangrijpend betoog, hoe veelvuldig, hoe verscheiden, hoe intens, de noden zijn van de Westvlaamse economie ten overstaan van het welstands-peil dat door onze Westvlaamse gezinnen moet kunnen bereikt worden.

Overtuigd door dit bewijs zullen technici en economen de gegeven en nieuw te geven opdrachten onverdroten uitvoeren.

Tot slot weze het me toegelaten in uw eminent midden een parafrase naar voor te brengen van een treffend gezegde van een groot ambtenaar: « Mocht ge ontmoediging of aarzeling kennen, kijkt dan dwars door gegevens en plannen in de vragende ogen van zoveel Westvlaamse gezinshoofden die naar U opzien en van U betere en meer lonende arbeid in eigen gewest afsmeken ».

Regionale economische

Na maanden voorbereiding en langdurige debatten in de Kamers in juni en juli, is de wet « tot invoering van bijzondere maatregelen ter bestrijding van de economische en sociale moeilijkheden in sommige gewesten » (18 juli 1959) thans gestemd.

De regionale economische politiek, d.w.z. de officiële discriminatie ten voordele van door de overheid vastgelegde ontwikkelingsgewesten, breekt hiermede in ons land door.

Gelijktijdig met de wet op de gewestelijke ontwikkeling werd ook de wet « tot invoering en ordening van maatregelen ter bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën » (17 juli 1959) aangenomen. Laatstgenoemde wet, die wij hierna de « algemene wet » zullen noemen en de « bijzondere wet » zijn vanaf hun oorsprong te samen behandeld en in hun definitieve vorm blijven zij voort naar elkaar verwijzen.

Wij zullen daarom eerst handelen over de bepalingen die aan de beide wetten gemeen zijn, en ons verder beperken tot het eigene van de wet op de gewestelijke ontwikkeling.

Een paar slotbemerkingen, welke van kritische aard zijn, doen geen afbreuk aan onze voldoening bij deze eerste konkretisering van een officiële regionale politiek.

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

De algemene en de bijzondere wet voorzien :

- a) rentevergoedingen voor leningen aangaan met de volgende doeleinden :
- investeringen in gebouwde of ongebouwde onroerende goederen.
 - investeringen in outillering of materieel.
 - wederaanlegging van bedrijfskapitaal.
 - financiering van organizatiestudiën, het onderzoek of de afwerking van

prototypen, van nieuwe produkten of van nieuwe fabricage-procédés.

- het vormen van bedrijfskapitalen welke voor de omschakeling van nijverheidsondernemingen noodzakelijk zijn.

b) Staatswaarborg voor de leningen met bovenvermelde doeleinden.

c) aankoop of konstruktie van bedrijfsgebouwen door de Staat teneinde deze te verkopen of te verhuren, eventueel onderhands, aan industriële of ambachtelijke ondernemingen.

De rentevergoeding kan van drieërlei aard zijn, genoemd « algemene », « bijzondere » en « bijkomende » tegemoetkoming. De verminderde rentevoet mag echter nooit lager zijn dan 1 t.h.

De algemene rentevergoeding bedraagt ten hoogste 2 ten honderd, d.w.z. dat de door de kredietvrager werkelijk te dragen rente met 2 t.h. verminderd zal worden, ten laste van de Staatskas.

In onderstaande tabel worden in kolom 2 de door de algemene rentevergoeding verlaagde intrestvoeten opgegeven, naast normale intrestvoet in kolom 1.

Normale intrest- voet 1	Gunstige konjunktuur		Recessie (bijk. rentevergoed.)	
	algem. 2	bijz. 3	algem. 4	bijz. 5
8 %	6 %	4 %	3 %	1 %
7 %	5 %	3 %	3 %	1 %
6 %	4 %	2 %	3 %	1 %
5 %	3 %	1 %	3 %	1 %
4 %	2 %	1 %	2 %	1 %

De bijzondere rentevergoeding is een extra vergoeding van nogmaals 2 ten honderd.

Deze bijzondere rentevergoeding kan toegestaan worden in twee gevallen, nl.

- I. - aan bestaande ondernemingen die zich door een belangrijk investeringsprogramma (normaal meer dan 10 miljoen frank) op de Euromarkt voorbereiden.

politiek breekt door

Deze bijzondere tegemoetkoming zal na 1961 niet meer kunnen verleend worden, krachtens art. 92 van het Euromarktverdrag, dat financiële steunmaatregelen van de verdragslanden uitdrukkelijk verbiedt.

- II. - aan bestaande of nieuwe ondernemingen in de ontwikkelingsgewesten. Wij handelen hierover nog uitvoeriger in het volgende deel van onze bijdrage.

De bijkomende rentevergoeding ten slotte kan zowel de algemene als de bijzondere tegemoetkoming verlagen, nl. wanneer de conjuncturele omstandigheden zulks wenselijk maken. Hierover beslissen de in Raad vergaderde Ministers. In perioden van recessie bedraagt de intrestvoet in het geval van de algemene vergoeding nog maximum 3 t.h. (zie kolom 4) en in het geval van de bijzondere vergoeding nog slechts 1 t.h. (zie kolom 5).

De bijkomende rentevergoedingen zijn, krachtens artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 17 augustus 1959, thans van toepassing.

Te bemerken is, dat over de termijn van de leningen, welke in het kader van deze wetten verleend worden, niets bepaald is, evenmin over de duur van het genot van de rentebonifikatie. Voorlopig worden deze rentevergoedingen verleend voor drie jaren.

- d) Aan de ondernemingen, die van een bijzondere tegemoetkoming genieten voor een investering in gebouwen en, in perioden van recessie zoals thans, aan alle ondernemingen die investeren in gebouwen, wordt vrijstelling van de grondbelasting op deze gebouwen toegestaan voor vijf jaar, vanaf de 1^e januari na de ingebruikneming ervan.

Bemerkingen.

- 1) Van de wetten kunnen niet alleen de ondernemingen zelf, maar ook andere natuurlijke of privaot- of publiekrechtelijke rechtspersonen genieten voor ver-

richtingen die bijdragen tot de oprichting, de uitbreiding, de omschakeling en de modernisering van ondernemingen. Hiermede worden o.m. gemeenten, interkommunales, provinciën of vennootschappen voor gewestelijke economische uitrusting bedoeld, die de door hen opgetrokken of aangekochte industriële gebouwen aan de gegadigden kunnen verkopen, verhuren of in huurkoop geven. Deze laatste formule is in verschillende landen, o.m. in Nederland, zeer efficiënt gebleken. Zij verlost de groeiende onderneming, vooral de kleinere, van de investeringslast in gebouwen, en is fiscaal ook voordeliger.

- 2) In de parlementaire besprekingen is meermalen tot uitdrukking gekomen dat de wetgever de toepassing van de twee wetten begrensd wil zien tot industriële en ambachtelijke ondernemingen. De distributiesektor wordt m.a.w. uitgesloten. Nochtans bepaalt art. 1 van de algemene wet dat door een Koninklijk Besluit het voordeel van de rentevergoedingen op elk ogenblik ook tot andere activiteiten zal kunnen uitgebreid worden.
- 3) De leningen aan verlaagde intrestvoet en/of met staatswaarborg, in het kader van de nieuwe wetten kunnen ook rechtstreeks door private kredietinstellingen toegestaan worden, in afwijking met de praktijk van de wetten Duvieusart en Rey.

Door het uitvoeringsbesluit, dat gelijktijdig in het Staatsblad bekend gemaakt is, zijn de volgende openbare kredietinstellingen bevoegd verklaard: de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid, de Nationale Kas voor Beroepskrediet, de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, het Gemeentekrediet van België en het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet.

Verder werden nog erkend: de Internationale Bank voor Herstel en Ont-

wikkeling, de Europese Investeringsbank, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en Euratom. Een particuliere kredietinstelling moet vooraleer rechtstreeks te kunnen tussenkomen, door de Minister van Financiën erkend zijn op advies der in Raad vergaderde Ministers.

Uit de parlementaire bescheiden en handelingen blijkt, dat de erkenningen van private kredietinstellingen, waaronder voornamelijk banken, niet lichtvaardig zullen verleend worden.

- 4) De nieuwe wetten zijn toepasselijk met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 1959.
- 5) Door de nieuwe wetten wordt meteen een einde gesteld aan de wetten Duvieusart (7 augustus 1953) en Rey (10 juli 1957).

GEWESTELIJKE ONTWIKKELING

Wij hebben tot hertoe de bepalingen samengevat die eigen zijn aan de algemene en de bijzondere wet. De wet « tot invoering en ordening van maatregelen ter bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën » is toepasselijk in het gehele land. De bijzondere wet daarentegen is in zijn toepassing begrensd tot zog. « ontwikkelingsgewesten ». België volgt op dit gebied het voorbeeld van de andere Europese landen die allen, sommige zelfs vóór de oorlog, voor de ontwikkeling van achtergebleven of voor de reconversie van gestrande streken het instrument hebben gebruikt van de regionale discriminatie. Ofschoon de keuze van de te begunstigen gewesten altijd in zekere mate pragmatisch zal zijn, en o.m. rekening moet houden met de denkwijze van de vrije ondernemer op zoek naar een vestigingsplaats, zijn in de wet vier criteria vastgelegd waaraan een « ontwikkelingsgewest » dient te voldoen. Er wordt daarbij gestipuleerd, dat één van deze vier kenmerken volstaat.

Deze criteria zijn :

- 1) de werkloosheid (in absolute cijfers en in procent van de actieve bevolking).
- 2) de definitieve uitwijking en de daling van het bevolkingscijfer.
- 3) de migratie van de arbeidskrachten.
- 4) het werkelijk of nakend verval van voor het gewest belangrijke bedrijfstakken,

gepaard gaand met het verlies van een merkelijk gedeelte van het regionaal inkomen en van aanzienlijke sociale investeringen.

Deze criteria zijn uiteenlopend ; de laatste twee zijn zelfs weinig precies, rekening houdend met de huidige stand van de statistiek in ons land. Zij bieden het voordeel alle armslag te laten aan de Regering ; om dezelfde reden bezitten zij echter het nadeel dat zij het gewoon politiek trekken en duwen niet uitsluiten. « Aan elk een beetje » volgens de regels van de beproefde Belgische politieke arithmetiek, dat is de filozofie achter dit hoofdstuk van de wet. De wetgever heeft zich hierom onvermijdelijk verplicht gezien aan het artikel over de keuze van de ontwikkelingsgewesten twee correctieven toe te voegen, vervat in artikel 4, nl. :

- tegen de verspreiding : « het ontwikkelingsgewest moet een samenhangend geheel vormen, met een bevolking van minimum 50.000 zielen ».
- tegen de verbreiding : « de gezamenlijke bevolking van de ontwikkelingsgewesten mag nooit méér bedragen dan 15 pct. van de totale bevolking van het Rijk. »

Wij zullen de waarde van deze criteria beter kunnen toetsen, wanneer de eerste ontwikkelingsgewesten bij Koninklijk Besluit aangeduid zullen zijn, voor een termijn van drie jaar. Deze termijn van drie jaar kan verlengd worden. Het is anderzijds niet duidelijk of ontwikkelingsgewesten, waar de wet zijn uitwerking in voldoende mate heeft gehad, van de lijst zullen afgevoerd worden vóór het verstrijken van deze termijn. Daartoe zou het noodzakelijk zijn, dat de Koninklijke Besluiten tot aanduiding van de ontwikkelingsgewesten ook de te bereiken objectieven per gewest zouden aangeven.

De bijzondere wet voorziet, voor de ontwikkelingsgewesten, naast de voordelen welke in het eerste deel van onze bijdrage opgegeven werden :

- a) toelagen in kapitaal, van ten hoogste 1 miljoen frank per geval, voor investeringen in onroerende goederen en in materieel. Deze toelagen mogen niet hoger zijn dan 20 t.h. van de investeringskosten in onroerende goederen en 7,5 t.h. van de investeringskosten in materieel, verhoogd tot respectievelijk 30 t.h. en 10 t.h. in perioden van recessie.
- b) vrijstelling van de bedrijfsbelasting en

van de aanvullende personele belasting op deze toelagen.

Bemerkingen.

- 1) De aanvragen tot het bekomen van toelagen in kapitaal worden ingediend bij de plaatselijke dienst van de Economische Algemene Inspectie.
- 2) De toelagen zullen ineens uitgekeerd worden, na verwezenlijking van het investeringsprogramma. Voor nieuwe gebouwen kan de helft van de toelage nochtans uitgekeerd worden van zodra het gebouw onder dak staat.
- 3) Waar in de algemene wet de Staat zelf slechts in uitzonderlijke en dringende gevallen, krachtens een Koninklijk Besluit, industriële gebouwen kan optrekken of aankopen, voorziet de bijzondere wet een veel grotere vrijheid voor de betrokken Ministers tot het nemen van dergelijke initiatieven. Als enige voorwaarde wordt hier gesteld, dat de Staat vooraf een kontrakt met een industriële of ambachtelijke onderneming zou hebben gesloten voor de ingebruikneming van zulke gebouwen.

INDUSTRIELE TERREINEN EN VENNOOTSCHAPPEN VOOR GEWESTELIJKE EKONOMISCHE UITRUSTING

De wet « tot invoering van bijzondere maatregelen ter bestrijding van de economische en sociale moeilijkheden in sommige gewesten » eindigt met enkele nieuwigheden, die niet alleen in de ontwikkelingsgewesten, maar op 's Rijks gehele grondgebied kunnen aangewend worden, nl. :

- de onteigening ten algemenen nutte van industriële terreinen, en
- de oprichting van vennootschappen voor gewestelijke economische ontwikkeling :

Het is ontegensprekelijk, dat de uitbreiding van de industrie in sommige streken van ons land geremd wordt door het gebrek aan passende terreinen tegen aanvaardbare prijzen. Eén van de oorzaken hiervan is de ontstellende achterstand inzake ruimtelijke planning.

Onteigening ten algemenen nutte van terreinen bestemd voor de industrie bleef anderzijds een moeilijke en tijdrovende uit-

weg, die hoogst zelden in de jongste jaren tot het beoogde resultaat leidde.

Door de nieuwe wet wordt deze procedure nu vergemakkelijkt en ingekort. Terwijl vroeger een bijzonder plan van aanleg noodzakelijk was voor de onteigening van voor industrievestiging bestemde terreinen, volstaat voortaan een plan dat alleen de bestaande toestand en de grenzen van de zone aanduidt. Het openbaar onderzoek, dat aan de ondertekening van het Koninklijk Besluit van de onteigening voorafgaat, zal nog slechts 15 dagen duren. Het zog. recht van retrocessie kan door de eigenaar niet worden ingeroepen.

De gemeenten, de provinciën, de Staat en eventueel andere door de Koning aangeduide publiekrechtelijke lichamen zullen hierdoor een effectiever rol kunnen spelen in het proces van de industrialisatie, en op langere termijn ook een vormende kracht kunnen uitoefenen, — indien zij er maar gebruik van willen maken, — op de groei van onze gemeenten. In de meeste steden en gemeenten zijn de ondernemingen volledig vermengd geraakt in het woongebied. Wij mogen voorzien dat wakkere stadsbesturen een politiek zullen inzetten om de verspreide fabrieken uit de eigenlijke woonwijken te lokken en deze te hergroeperen buiten het woongebied, in industriële zones.

De wet voorziet verder de mogelijkheid voor oprichting van « vennootschappen voor gewestelijke uitrusting ». Het betreft hier een variëteit van de interkommunale, met als doel terreinen voor industriële doeleinden aan te leggen en uit te rusten, er industriële gebouwen op te bouwen en deze terreinen of gebouwen te verkopen, af te staan of te verhuren.

Het nieuwe betreft allereerst de gemakkelijke participatiemogelijkheden voor de Staat, onder de vorm van inbrengst van Staatsdomeinen, prestaties of diensten en speciën.

Het volstaat hier dat de openbare besturen te samen, dus de staat of de provincie inclusief, de helft van de aandelen van de vennootschap zouden bezitten, waar de wet van 1 maart 1922 betreffende de vereniging van gemeenten tot nut van 't algemeen bepaalde dat de gemeenten over de meerderheid der aandelen dienen te beschikken.

En ten slotte kunnen natuurlijke en privaatrechtelijke rechtspersonen van de vennootschap voor gewestelijke uitrusting deel uitmaken, zonder machtiging van de Koning,

zoals de hierboven geciteerde wet voorschrijft.

Indien de Staat aan een dergelijke vennootschap deelneemt, hetgeen bijvoorbeeld in de Borinage overwogen wordt, zal hij vertegenwoordigd zijn door één of twee Regeringskommissarissen.

Er moet niet verwacht worden, dat in korte tijd overal vennootschappen voor gewestelijke economische uitrusting uit de grond zullen rijzen. Veeleer dienen wij hierin een mogelijkheid te zien om de krachten en verantwoordelijkheden in sommige gewesten in een nieuwe figuur te groeperen, voor de economische ontwikkeling.

ENKELE SLOTBEMERKINGEN

Bij het begin van onze bijdrage vermelden wij, dat de twee investeringswetten tegelijkertijd ontstaan zijn, en in hun definitieve vorm ook naar elkander verwijzen. Wij mogen beweren, dat zekere gedeelten uit de algemene wet de losprijs zijn geweest aan de gevestigde economische belangen voor de doorbraak van de regionale economische politiek. Hier ligt m.i. het zwak punt van de regionale wet; zij is ondergeschikt van de algemene wet. Reeds dikwijls werd erop gewezen, dat het regionaal beleid los moet gemaakt worden van de conjuncturele politiek. Immers de perioden van hoogconjunctuur zijn het meest geschikt om in de achtergebleven of gestrande gewesten nieuwe activiteiten tot ontluiking te brengen. Dit betekent dat men ook nog extra voordelen voor de industrievestiging in deze gewesten moet kunnen overhouden, wanneer het conjunctuurverloop reeds remmen vraagt in de andere landsgedeelten.

In de nieuwe wetten overheerst de zorg tegen de excessen van de conjunctuur.

Het « primum movens » in het mechanisme van de rentevergoedingen, is de conjunctuur. Het regionaal beleid wordt daardoor enigszins aan banden gelegd.

Wij hadden liever twee mechanismen van rentevergoedingen gezien, welke onafhankelijk zouden zijn geweest.

Een tweede algemene bemerking houdt verband met de voorgaande. Zij betreft de ontwikkelingsgewesten.

Een ontwikkelingsgewest dient een ruimte te zijn, waar de gekoördineerde aktie van

verschillende departementen (o.a. Openbare werken, Verkeerswezen, Volksgezondheid, enz.) ingezet wordt om de algemene situatie om te keren. Hiervoor is echter niet vereist dat industrievestiging in al de gemeenten van dit gewest zal aangemoedigd worden met overheidssteun.

De ontwikkelingsgewesten in de wet van 18 juli zijn echter te weinig en teveel. Eensdeels komt nergens tot uiting welke objectieven de Minister van Economische Zaken meent te zullen nastreven in de ontwikkelingsgewesten, noch op welke manier hij de medewerking van andere departementen hiervoor binnen het ontwikkelingsgewest zal koördineren. Het ligt nochtans voor de hand dat nu prioriteit zou dienen gegeven te worden aan de openbare werken in de ontwikkelingsgewesten; verder, dat bepaalde werken aldaar vervroegd zouden moeten uitgevoerd worden, om de industrievestiging en alles wat ermede verband houdt mogelijk te maken, te versnellen, enz.

De regionale economische politiek is nog maar alleen doorgebroken in de zuiver economische sektor. Misschien zal de praktijk hier het ontbrekende doen aanvullen.

Maar anderdeels zijn de ontwikkelingsgewesten waarvan de afbakening tot hertoe uitsluitend betekenis heeft voor de kredietverlening, juist daardoor veel te breed.

De economische stimuleringsmiddelen dienen beperkt te blijven tot enkele uitgekozen steden en gemeenten binnen het ontwikkelingsgewest, welke om verschillende redenen het best geschikt zijn om tot ontwikkeling te worden gebracht.

De hulp wordt nu te breed en te weinig selektief aangeboden. Gezien het eng verband met de algemene wet zal in perioden van hoogconjunctuur de neiging zeer groot worden om niet alleen algemene kredietbeperkingen in te voeren, maar terzelfdertijde de brede en weinig selektieve regionale steunverbinding drastisch te beperken.

Wij mogen hopen, dat ook op dit punt de ervaring tot verbeteringen zal leiden. België bezit nu enkele instrumenten tot het voeren van een regionale economische politiek. Maar een arsenaal is nog geen veldslag. Wij moeten de toepassing van de instrumenten afwachten, om een oordeel te vellen over de regionale economische politiek, waarvoor wij zovele jaren tegen talrijke weerstanden hebben moeten strijden.

**Streken
steden
en
gemeenten
in
beweging**

O. VANNESTE,
*Direkteur van het
Westvlaams
Economisch
Studiebureau*

KORTRIJK

nieuwe mogelijkheden op oude tradities

De problemen van het Kortrijkse kunnen als volgt samengevat worden: een te smalle en deels verouderde industriële basis en een te grote conjunkturgevoeligheid, eigen aan een voor een gedeelte marginale economie.

De oplossingen zullen voor deze textielstreek, net als in Lancashire of als in de New-England staten van Noord-Amerika, moeten gezocht worden in de richting van

- de gestimuleerde industrievestiging
- de gestimuleerde diversifikatie van de nijverheid.

Laten wij eerst in het kort de economie van het Kortrijkse analyseren.

De totale tewerkstelling in het arrondissement Kortrijk bedraagt circa 97.000 eenheden, waarvan 57 % in de nijverheid, 17 % in de landbouw en 26 % in de verzorgingssektor.

De industrie van het arrondissement Kortrijk biedt werkgelegenheid aan circa 55.000 arbeidskrachten. Onder de kenmerken van deze industrie zijn te noteren: (I) de uitgesproken specializatie in de produktie van half-duurzame gebruiksgoederen (vlas en textiel in het algemeen); (II) de geringe omvang van het merendeel van de ondernemingen, en (III) de spreiding van de

ondernemingen over het gehele arrondissement.

Het Kortrijkse is een textielgewest bij uitstek; niet minder dan 58 % van alle tewerkgestellten in de industrie behoren tot deze bedrijfstak. De «textielnijverheid» is zoals bekend een verzamelbegrip voor vele en uiteenlopende activiteiten. Welnu, bijna al de geledingen van de branche in al hun variëteiten van grondstoffen en eindprodukten, in alle stadia van verwerking, zijn in het Kortrijkse aan te treffen. Op deze regionale textielindustrie is daarenboven in de jongste jaren een belangrijke konfektienijverheid gaan groeien terwijl sinds jaren ook de produktie van machines en toebehoorten voor de textielbranche wortel heeft geschoten.

Na de textiel is de metaalnijverheid de belangrijkste bedrijfstak, in termen van tewerkstelling. Men mag aannemen dat door de vlugge ontwikkeling van een grootbedrijf, nl. de Tréfileries L. Bekaert, deze branche reeds méér dan 7.000 arbeidskrachten telt.

Op de derde plaats komt het bouwvak, gevolgd door de houtverwerkende nijverheid. Laatstgenoemde bedrijfstakken tellen circa 5.000 arbeidskrachten.

Typische bedrijfstakken voor het Kortrijkse

zijn verder nog de zeer verspreide vlasvezelbereidingsnijverheid en de gekoncentreerde dakpannenindustrie.

De Kortrijkse industrie is gegroeid uit het initiatief van talrijke personen en families; zij is gespreid over een groot aantal gemeenten. Eigenlijke industriewijken zijn in het Kortrijkse zo goed als onbekend. Werken en wonen zijn er op een merkwaardige wijze door elkaar vermengd, zodanig zelfs dat de ontwikkeling van het ene niet zelden het andere belemmert.

De verzorgingssector komt in het Kortrijkse op de tweede plaats. Het is duidelijk dat in een dicht bevolkt gebied als het Kortrijkse, met zijn talrijke en grote woonkernen, een belangrijk deel van de beroepsbevolking, nl. 25.000 eenheden in de handel en verzorging een bron van gewin kan vinden. Deze handel leeft niet enkel van het ter plaatse gewonnen inkomen van de nijverheid en de landbouw, maar tevens van de koopkracht welke door de vele grensarbeiders uit Frankrijk naar deze streek wordt geheveld.

De rechtstreekse en onrechtstreekse tewerkstelling in de landbouw bedraagt circa 17.000 personen. De relatief vroege industrialisering, de dichte en vlugge bebouwing en de gesteldheid van de bodem verklaren deze geringe belangrijkheid van de landbouw. De mechanizatie en het toenemend gebruik van gronden voor niet-agrarische doeleinden, zoals wegen, woningen, industrie en recreatie stellen ook in het Kortrijkse het vraagstuk van de beroepsafvloeiing uit de landbouw. Zowel overschakeling naar intensievere teelten, bijvoorbeeld de grove groentenkultuur, als overschakeling van jongeren in de landbouw naar vrije beroepen, industrie of handel kunnen een oplossing van dit probleem vergemakkelijken.

* * *

De ontwikkeling van deze drie sectoren van het economisch leven maken echter van het Kortrijkse geen probleemloos gebied. De industriële basis van het Kortrijkse is te smal. Kortrijk is het dichtst bevolkte arrondissement van de provincie, en zal binnen enkele jaren 300.000 inwoners tellen. Voor de opkomende generaties moeten dringend nieuwe plaatsen in de nijverheid van de streek gevonden worden.

Daarenboven dreigt de specializatie in de textielnijverheid thans, in het breed kader van de algemene regressie van deze bran-

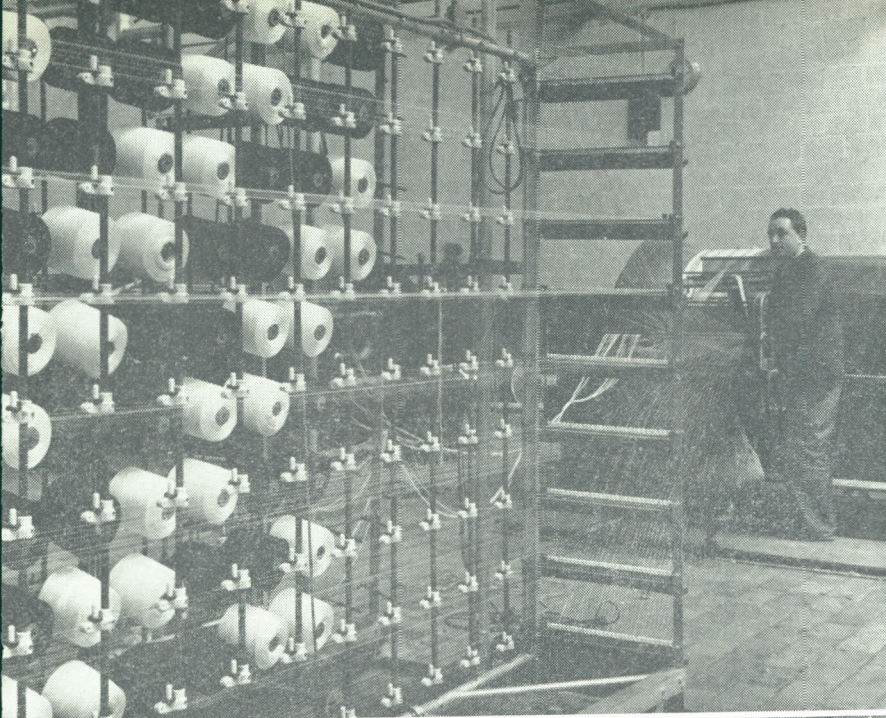
che in de ontwikkelde landen, gevaren in te houden voor de tewerkstelling en het levenspeil in het algemeen. In 1958 telde het arrondissement Kortrijk gemiddeld 7.000 werklozen, of 6 % van de actieve bevolking. De werkloosheid neemt thans opnieuw af, door een herleving in tal van bedrijfstakken na een hoogtepunt te hebben bereikt tijdens de staking van de grensarbeiders in Frankrijk.

De tewerkstelling in het Kortrijkse is verder ten zeerste gevoelig aan de conjunctuur. In 1955 bedroeg de gemiddelde werkloosheid 8.000 eenheden; in 1956 daalde het cijfer tot 5.000 en in 1957 tot 3.000 werklozen. In 1958 was de werkloosheid opnieuw verhoogd tot 7.000 eenheden. Deze up en downs vinden hun oorsprong in de grensarbeid en in de gevestigde textielnijverheid die sinds de tweede wereldoorlog blijkbaar aan scherpe conjunctuurwisselingen onderworpen is in de ganse westerse wereld.

Het fenomeen van de grensarbeid getuigt van de onvoldoende werkgelegenheid in eigen gewest. De grensarbeid die in het Kortrijkse circa 22.000 eenheden telt, was lange jaren a.h.w. een uitlaatklep voor de belangrijke bevolkingsconcentraties in het zuiden. Men mag zeggen dat de Kortrijkse ekonomie een lekke bodem heeft.

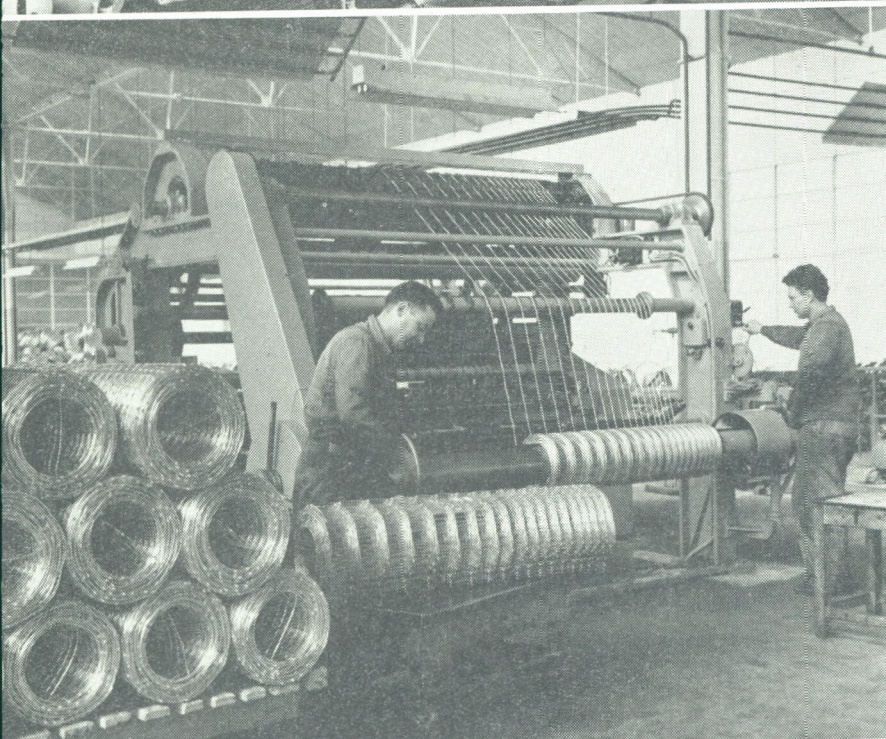
Het grensarbeidersfenomeen in het zuiden van West-Vlaanderen dagtekent uit de 19^e eeuw; men schat het aantal grensarbeiders rond die tijd op circa 70.000 eenheden. Na de grote crisis van 1930 verminderde hun aantal tot circa 46.000. De Franse overheid voerde sedertdien een politiek van bescherming van de eigen onderhorigen. Na de tweede wereldoorlog kon slechts een traag herstel van de grensarbeid waargenomen worden. In maart 1948 werden opnieuw 38.170 grensarbeiders in West-Vlaanderen geteld, waarvan 22.666 of 59,4 % in het arrondissement Kortrijk woonachtig waren. In 1952 was hun aantal met circa 8.000 eenheden gedaald. In 1956 begon Noord-Frankrijk opnieuw op de arbeidsmarkt van West-Vlaanderen aan te werven. De oorzaken hiervan waren: de hoogconjunctuur en het werkverlaten van Noordafrikaanse arbeiders in Noord-Frankrijk. In 1958 volgde echter opnieuw een inzinking; in enkele maanden tijds waren in de grensstreek niet minder dan 2.000 grensarbeiders werkloos geworden.

Voor West-Vlaanderen is de grensarbeid

een noodzakelijkheid geweest bij gebrek aan voldoende werkgelegenheid in eigen streek; 10 % van de actieve bevolking van de provincie of 20 % van de werkliedenbevolking is gemiddeld tewerkgesteld in Noord-Frankrijk. In het arrondissement Kortrijk bedraagt het grensarbeidersaantal zelfs 18 % van de actieve bevolking en 30 % van het aantal loontrekenden.

Het is duidelijk dat door deze afhankelijkheid van het buitenland heel wat problemen om de hoek komen kijken: afhankelijkheid van de beschermende maatregelen van de Franse overheid ten gunste van eigen landgenoten, hogere conjunctuurgevoeligheid en daling van het reëel loon door muntontwaarding. De jongste devaluatie van de Franse frank gaf aanleiding, juist zoals in het begin van 1948 en in het najaar van 1949, tot een konflikt. Men mag stellen dat het niet toekennen van de bonifikatie voor West-Vlaanderen een inkomens-

BOVEN :

*Spinnerij De Witte-Lietaer
Lauwe.*

MIDDEN :

*Tréfileries L. Bekaert,
Zwevegem.*

ONDER :

*Gebroeders De Coene,
Kortrijkse Kunstwerkstede,
Kortrijk.*

(Foto's L. van Paridon)

verlies van een half miljard Belgische frank per jaar had betekend.

De toekomst van deze grote schare grensarbeiders lijkt niet rooskleurig. Het merendeel dezer arbeiders zijn eveneens op de textielindustrie aangewezen. In Noord-Frankrijk verwacht men echter door een grootscheeps rationaliseringsplan een vermindering van de tewerkstelling in deze bedrijfstak. Verder zal vanaf 1960 het arbeidsaanbod jaarlijks met circa 25.000 eenheden toenemen, ingevolge de hoge geboortecijfers van na de tweede wereldoorlog.

Buiten de grensarbeiders werken ongeveer ook nog een 4.000-tal personen van het arrondissement Kortrijk buiten West-Vlaanderen. De voornaamste aantrekkingspolen zijn Gent, Brussel en het kolenbekken van het Centrum. Uit de noordelijke en westelijke gelegen arrondissementen van West-Vlaanderen, nl. Tielt, Roeselare en Ieper en uit Oost-Vlaanderen, komen anderzijds dagelijks een 8.000-tal arbeiders naar het Kortrijkse werken. De Kortrijkse arbeidsmarkt vertoont aldus zekere kenmerken van een aantrekkingspool (+ 8.000) maar ook alle kenmerken van een expulsiagebied (— 26.000).

De ontleding van de problematiek van de arbeidsmarkt toont aan dat onder gelijkblijvende omstandigheden de werkgelegenheid in de plaatselijke nijverheid in de komende jaren zal moeten uitgebreid worden.

Rekening houdend met de uitschakeling van mobiele arbeiders en van grensarbeiders, maar zonder rekening te houden met de werkloosheid en de aangroei van de actieve bevolking mag het arbeidsoverschot op minimum 10.000 eenheden geraamd worden.

De plaatselijke industrie staat bijgevolg voor zware opdrachten, die des te complexer zijn daar het Kortrijks bedrijfsleven in hoge mate afgestemd is op de textielnijverheid, een bedrijfstak waarvan het rationaliseringsproces in volle gang is en waar een stijgende produktie in het algemeen gesproken samengaat met een stagnatie of zelfs een achteruitgang van de tewerkstelling.

Diversifikatie van de industriële bedrijvigheid dringt zich dus op; deze diversifikatie kan plaats vinden binnen de bestaande textielnijverheid, in nauw contact of als verdere verwerking van plaatselijke textielprodukten, of buiten alle verband met deze bedrijfstak. Experimenten in het buitenland, nl. in de U.S.A. en Groot-Brittannië, wij-

zen uit dat typische textielcentra zich goed lenen tot reconversie en diversifikatie.

De mogelijkheden tot verdere industrialisering van het Kortrijkse zijn groot. In deze streek zijn initiatiefrijke en kapitaalkrachtige personen en ondernemingen aanwezig; verder hebben produkten van deze streek het Kortrijkse in het binnen- en buitenland een goede faam gegeven.

Zowel aan privé-zijde als aan de openbare besturen is echter een actieve rol toegemeten. De gemeentebesturen moeten mede helpen zorgen om de nodige infrastructuur ter beschikking te stellen. Het Kortrijks streekplan voorziet drie industrieterreinen. Het zal noodzakelijk zijn om o.m. door interkommunaal overleg, de uitvoering van deze plannen mogelijk te maken. Ook de Centrale Overheid moet door subsidiëring deze uitrusting tot stand helpen brengen. Enkel het ter beschikking stellen van plaatsen voor industrievestiging kan in een drukbevolkt gewest als dit hier kans van slagen verzekeren. Het streekplan van het Kortrijkse, dat na jaren studie van feiten en tendensen tot stand kwam, is een eerste klas en uniek werkinstrument dat nu moet dienen ter bevordering van de welvaart en waarin de gemeentebesturen, individueel en in interkommunaal verband, een belangrijke rol te vervullen hebben. De besprekingen die op interkommunaal vlak in de schoot van het streekplan reeds werden aangevangen zijn een rijke belofte voor de toekomst van het Kortrijkse.

Wij hebben alle redenen om te geloven in de toekomst van Kortrijk en ook van zijn textielnijverheid. Laten wij niet uit het oog verliezen dat het marginaal worden van bedrijfstakken, het probleem van de industrialisering en van de diversifikatie essentieel verbonden zijn met de groei en de vooruitgang van onze maatschappij. Om de welvaart te bestendigen en de dringende noden te ondervangen is niet zozeer steun nodig om economische musea in stand te houden, als wel aanmoediging en stimulans om de modernizatie, de expansie en de diversifikatie in de hand te werken.

Hetgeen hier uit zuiver privé-initiatief, uit families met industriële traditie is gegroeid, is voor eenieder die zich buigt over de sociaal-economische problemen van dit gewest een waarborg. Op het initiatief van de Kortrijkse industriëlen mag voor de verdere ontwikkeling van West-Vlaanderen zeker gerekend worden.

N. V.

DE KORTRIJKSE VERZEKERING

Gesticht in 1919

Maatschappelijk Kapitaal : Fr. 15.000.000 (volstort)

SLUIT ALLE TAKKEN VAN VERZEKERING AF en BIJZONDERLIJK deze:

BRAND en BLIKSEM met:

- ALLE ONTPLOFFINGEN
- STORMSCHADE
- VAL VAN VLIEGTUIGEN

ONGEVALLEN:

- AUTORIJTUIGEN
- PERSOONLIJKE VERZEKERINGEN
- RIJWIELVERZEKERINGEN
- BURGERLIJKE VERANTWOORDELIJKHEID

(Zie onze zeer interessante polis : FAMILIALE VERZEKERING)

e. a.

LEVENSVZERKERINGEN

— LIJFRENTEN

— DOTATIES

— PENSIOENEN

AAN DE GUNSTIGSTE VOORWAARDEN en de VOORDELIGSTE TARIEVEN

ZETEL : te KORTRIJK - LANGE STEENSTRAAT, 20

BURELEN : LEKKERBEETSTRAAT, 3
(Eigendom der Maatschappij)

H.R.K. 952

Telefoon 201.38 (2 lijnen)

BIJHUIS TE BRUGGE : GARENMARKT, 6 - Tel. 324.40

(Eigendom der Maatschappij)

EN INSPECTIES TE :

IEPER — WAREGEM — OOSTENDE — ROESLARE — MOESKROEN
MENEN — DEERLIJK — WAASMUNSTER — AALST — ANTWERPEN
en OUDENAARDE

Zelfrijdende maaidorsmachine CLAEYS.

(Foto Werkhuizen Leon Claeys, Zedelgem).

J. VANDEWALLE.
lid W.E.R.

Landbouwmachines

Ook zij die slechts zelden op het traject Brugge-Kortrijk per trein reizen zullen reeds bemerkt hebben dat bij het station te Zedelgem naast de werkhuizen Leon Claeys steeds tientallen grote dorsmachines staan, in gele kleur.

Het tweede bedrijfsbezoek voor de lezers van dit tijdschrift brachten wij aan de firma Leon Claeys te Zedelgem. Wij werden er ontvangen door dhr. directeur-generaal G. Demol wiens talrijke inlichtingen het opstellen van dit artikel mogelijk maakten.

West-Vlaanderen slaat op het gebied van de konstruktie van landbouwmachines een zeer goed figuur in ons land. Waar deze nijverheid in 1958 in het Rijk ongeveer 2.300 werklieden telde, bedroeg het aandeel van West-Vlaanderen daarin 1.200, dit is iets meer dan de helft. In onze provincie vertegenwoordigde deze nijverheid 0,7 % van het totaal aantal arbeiders en bedienden en één tiende van de in de metaalnijverheid tewerkgestelde arbeiders (*).

De reeks machines en benodigdheden welke in West-Vlaanderen worden vervaardigd, is uitgebreid. Zij omvat de sproeiers en hopplukmachines (Allaëys, Poperinge); de vlasslijtmachines en andere vlassmachines (Union Desselgem, Depoortere Beveren-Leie, Leterme Ieper); aardappelrooiers (Stevens Ieper, Decloedt Veldegem); bietenrooiers (Decloedt Veldegem, Leterme Ieper) en last but not least de maaidorsmachines van de firma Leon Claeys te Zedelgem.

DE FIRMA LEON CLAEYS

Deze firma telt op dit ogenblik 920 arbeiders en 60 bedienden. Zij laat dus de andere Westvlaamse bedrijven in de sektor van de landbouwmachines zeer ver achter zich. Zij werd in 1906 opgericht door de thans nog levende stichter Leon Claeys (**).

De tewerkstelling bij de firma Leon Claeys

te Zedelgem, bouwers van pikdorsmachines, ontwikkelde zich als volgt :

1954 :	175 arbeiders
1955 :	207 »
1956 :	371 »
1957 :	645 »
1958 :	717 »

Het bedrijf is gegroeid uit een smidse waarvan thans nog in een hoek van het groot gebouwencomplex een paar muren en het open haardvuur zijn overgebleven. De bedrijfsleiding hoopt ooit de tijd te vinden om in het oudste deel van het bedrijf een bedrijfsmuseum in te richten met wat rest van de gereedschappen en herinneringen uit de pionierstijd van de firma.

Van bij de aanvang werd landbouwmate-

WESTVLAAMSE BEDRIJVEN

rijdende maaidorsmachine betekent een verdoorgedreven specializatie. Zij is alleen mogelijk in het kader van een markt welke veel ruimer is dan België. Per dag verlaten thans 7 maaidorsmachines het bedrijf.

Op dit ogenblik wordt 80 % van de produktie uitgevoerd. Europa vertegenwoordigt daarin het leeuwenaandeel. Omstandigheden welke het groot aandeel van de Europese landen in de uitvoer verklaren zijn : het feit dat de meeste Europese landen per

De konstruktie van achines in West-Vlaanderen

riaal vervaardigd. Tot in 1948 was het belangrijkste produkt de terplaatse werkende dorsmachine. Vanaf dit jaar werden getrokken dorsmachines geproduceerd. In 1952 volgde de bouw van de zelfrijdende maaidorsmachine. Het is deze specializatie welke de grote groei van de firma Claeys met zich gebracht heeft. In 1952 bedroeg de totale tewerkstelling 250 personen. In de zeven daaropvolgende jaren is het aantal werknemers verviervoudigd.

1952 is een uiterst belangrijke datum in de geschiedenis van dit Westvlaams bedrijf. De beslissing zich toe te leggen op de zelf-

spoor te bereiken zijn wat een beperking van de vervoerkosten meebrengt. Wanneer daarentegen machines naar overzeese landen moeten verstuurd worden per boot, dan vergt dit vervoer een kostelijke verpakking.

Verder is daar het niet te veronachtzamen feit dat de betaling doorgaans veel vlotter geschiedt in de meeste Europese landen. In de landen van het Midden-Oosten en Zuid-Amerika gaat de betaling door het gebrek aan vreemde deviezen met grote moeilijkheden gepaard. Voor het Midden-Oosten zijn daar als bijkomende moeilijkheden de onzekere politieke toestand en de ongun-

(*) G. Demol « La construction de machines agricoles » - l'Echo de la Bourse, 10 février 1959.

(**) De familie Claeys uit Zedelgem heeft een grote bijdrage geleverd voor de uitbreiding van de tewerkstelling in het door werkloosheid getroffen Midden-West-Vlaanderen. Naast de reeds vernoemde Leon Claeys moet vermeld zijn broer Alidor welke omstreeks dezelfde tijd een gespecializeerde gieterij oprichtte. De overige drie broers bouwden het Flandria-bedrijf op dat vooral bekend is om de produktie van fietsen en motorfietsen. In 1955 werd dit bedrijf gesplitst in « Flandria » en « Superia », elk met een nevenbedrijf, het ene te Zwevezele (motoren) en het andere te Lichtervelde (buisen, aluminium profielen).

stige klimaatsomstandigheden in de laatste jaren.

Van de buitenlandse markten is Frankrijk de belangrijkste gevolgd door Groot-Brittannië, Italië, Spanje, Portugal, Duitsland, Griekenland, Ierland. In de Middellandse Zeegebieden wordt de maaidorsmachine geleverd voor de maïs- en de rijstogst. Dit eist het aanbrengen van een speciale uitrusting. Voor de rijstogst bv. wordt de machine niet gemonteerd op rubberbanden maar op rupsen welke het werken toelaat op de moeilijkste terreinen.

Dhr. Demol vertelde ons hoe de firma Leon Claeys de economische toestand in Frankrijk van zeer dichtbij volgt. Moest dit land bij de aangekondigde verhoging van de liberalizatie van de invoer ook de maaidorsmachine voor import vrijgeven, dan zou het mogelijk zijn de produktie met ongeveer 25 % te verhogen en zou de tewerkstelling in belangrijke mate kunnen uitgebreid worden.

De verwezenlijking van de Euromarkt is voor het bedrijf van levensbelang. Gezien een belangrijke uitvoer plaats vindt naar Engeland, Ierland, Denemarken en Portugal heeft de firma Claeys groot belang bij de verwezenlijking van een zo ruim mogelijke Europese vrijhandelszone. Wanneer deze vrijhandelszone werkelijkheid wordt, dan mag gerekend worden op een blijvende verruiming van de tewerkstelling en de produktie. De te Zedelgem geproduceerde machines zijn competitief tegenover de konkurrentie van grote concern's. Dit is dus een Westvlaams bedrijf dat zeker niet vreest voor het ontstaan van een grote Europese markt maar op de totstandkoming van deze ruime markt rekent om uit te breiden en nog een hoger vlucht te nemen.

Een idee van de mogelijkheden van de Europese markt biedt ons de hiernavolgende tabel waar voor een aantal Europese landen de dichtheid van de beschikbare maaidorsmachines is aangegeven.

Aantal hektaren graangewassen per
maaidorsmachine in enkele Europese landen.
(toestand op einde 1957)

Engeland	1 op	90 ha
Oostenrijk	1 op	160 ha
Nederland	1 op	192 ha
Duitsland	1 op	220 ha
Frankrijk	1 op	244 ha
België	1 op	309 ha
Denemarken	1 op	314 ha

Zwitserland	1 op	500 ha
Griekenland	1 op	1.000 ha
Italië	1 op	2.240 ha

Bron : Het reeds geciteerd artikel van dhr. G. Demol.

Bij de beoordeling van deze cijfers mag niet vergeten worden dat zij alleen betrekking hebben op de graangewassen. De rijst- en de maïsvelden welke in het Middellands Zeegebied belangrijker zijn dan de graanvelden werden in de vergelijking niet opgenomen. Verder werd rekening gehouden met de getrokken en de zelfrijdende maaidorsmachines. In de komende jaren mag verwacht worden dat de zelfrijdende maaidorsmachines meer en meer de getrokken machines zullen overvleugelen.

Zoals uit de tabel blijkt is Italië een markt die vatbaar is voor een enorme expansie. De firma Claeys verwacht veel van de voortschrijdende industrializatie in dit land en haar aandacht gaat thans reeds niet alleen naar het schiereiland maar ook naar de eilanden Sicilië en Sardinië. De industrializatie zal mede brengen dat de verplichting voor de grote landbouwbedrijven om een bepaald aantal arbeiders in dienst te houden zal opgeheven worden.

Zijn de buitenlandse markten van zo groot gewicht, ook de Belgische markt is niet te verwaarlozen vermits de nationale markt circa 20 % van de produktie afneemt. In België neemt de firma Claeys de service na de verkoop voor eigen rekening. Tijdens de augustusperiode, wanneer de grote maaidorsmachines midden de graanvelden bedrijvig zijn, bezoeken de ploegen technici alle klanten. Als ergens een machine defekt is dan wordt vanuit Zedelgem de dichtstbijge ploeg telefonisch opgeroepen en ter plaatse gestuurd om de grote gele machine te depanneren. De servicewagens zijn thans dag en nacht op de baan want de oogst kan niet wachten. De firma hecht bijzonder belang aan deze dienst omdat dit van aard is de klanten aan het bedrijf te hechten.

Een moeilijkheid waarmee het bedrijf heeft af te rekenen, is het duidelijk seizoenkarakter van de vraag. De maaidorsmachines worden geleverd in de periode gaande van april tot einde juni. Om de stabiliteit in de tewerkstelling te verhogen worden de montagewerkzaamheden verricht tijdens de vermelde leveringsperiode. Tijdens de winter wordt gewerkt aan de produktie van de afzonderlijke stukken. Inspanningen worden gedaan om de leveringsperiode uit te brei-

den. Zo wordt de vroege verkoop aangewakkerd door het verlenen van een bijzondere korting voor wie aankoopt vóór het aanbreken van de gewone leverings-termijn.

Het systeem van de voorverkoop kent sukses in Engeland en Frankrijk maar in ons land vlot dit niet. Is het weinig vooruitziend karakter van de Belg daar schuld aan? Een ander middel om het seizoenkarakter te bestrijden is het stimuleren van de verkoop naar deze landen waar de oogst plaatsvindt tijdens een andere periode dan bij ons. Dit is het geval voor de maïs- en de rijstogst in de landen rond de Middellandse Zee. Beide produkten worden in oktober geoogst. Ook zijn de leveringen naar Zuid-Afrika en de landen van Zuid-Amerika welkom met het oog op het milderen van de seizoenbedrijvigheid.

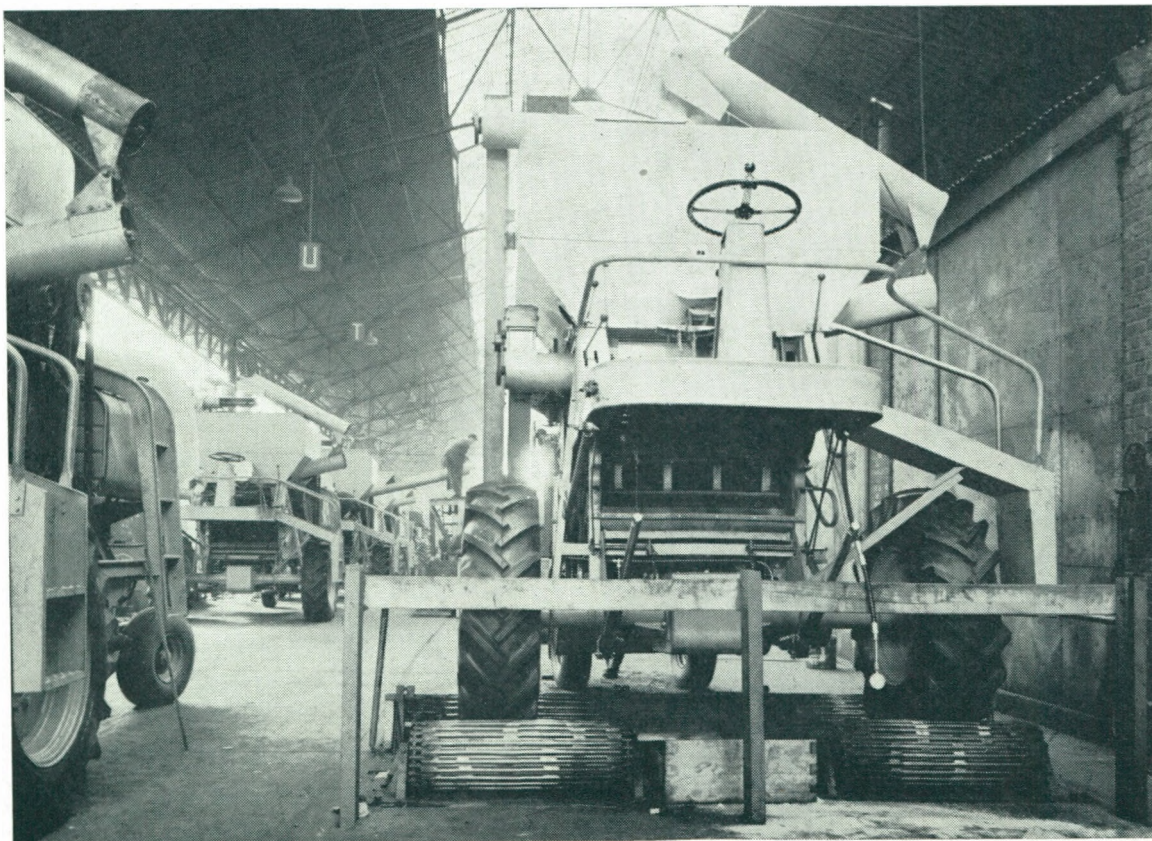
Ons bezoek aan de firma Claeys hebben wij besloten met een rondgang in de fabrieksgebouwen. De bebouwde bedrijfsop-

pervlakte bedraagt 5 ha $\frac{1}{2}$. Twee montagekettingen zijn in de drukke periode in werking. Het volgen van een dergelijke ketting is bijzonder interessant omdat de bezoeker op deze wijze de maaidorsmachine ziet groeien van het metalen geraamte tot de rijdende machine; de machine wordt nadien getest op een rollenstelsel.

In de ene montagehalle waar wij voorbijkwamen waren werklieden een betonnen vloer aan het leggen terwijl op enkele passen afstand andere werklieden de machines afwerkten. De drang naar uitbreiding van de bedrijfsruimte had zich zo sterk doen gevoelen dat enkele maanden terug machines in open lucht werden gemonteerd. Achteraf werd dan boven de nieuwe montageketting een dak gelegd. De nieuwste halle welke aan de fabriek zal toegevoegd worden en waarvan thans reeds de peilers zijn aangebracht zal eerst volledig worden opgetrokken vooraleer in gebruik te worden genomen. Vanaf februari 1960 hoopt de

De rijdende machine wordt getest op het rollenstelsel.

(Foto Werkhuzen Leon Claeys, Zedelgem).

Hopplukmachine ALLAEYS.

(Foto Konstruktiewerkhuizen Allaey, Poperinge).

bedrijfsleiding de nieuwe hall te kunnen in gebruik nemen.

Behalve de rubberbanden, de motor en enkele kleine stukken als de kogellagers, worden alle onderdelen van de maaidorsmachine te Zedelgem in het bedrijf vervaardigd. Iedereen zal begrijpen dat daartoe een zeer ruim machinepark nodig is.

De maaidorsmachine Claey is een West-vlaams produkt dat een zeer goede kans maakt in de komende Europese markt.

DE FIRMA ALLAEYS TE POPERINGE

Deze firma uit de hoppeestreek van West-Vlaanderen heeft de laatste jaren bekendheid verworven met de produktie van een hopplukmachine welke het mechanisch plukken van de hop heeft mogelijk gemaakt. Deze machine welke in 1954-55 op punt werd gesteld, brengt een oplossing voor het steeds moeilijker wordend probleem van het vinden van arbeidskrachten voor de hoppepluk. Een beeld van de arbeidsbesparing biedt ons het feit dat 1 hopplukmachine welke door 12 personen bediend wordt minstens 100 handplukkers vervangt.

Nadat in 1955 drie machines de konstruk-

tiewerkhuizen Allaey verlieten, nam de produktie in de daaropvolgende jaren op de volgende wijze toe :

1956 :	3 machines	
1957 :	21	»
1958 :	40	»
1959 :	67	» (schatting)

De tewerkstelling in het bedrijf is gestegen van 9 personen in 1956 tot 50 op dit ogenblik. In een gewest met geringe industriële ontwikkeling is dit thans een van de voornaamste bedrijven van Poperinge geworden.

Sinds twee jaren vormt de hopplukmachine het zwaartepunt van de produktie. Sinds geruime tijd worden in dit bedrijf tevens sproeipompen en sproeitraktoren vervaardigd.

Het buitenland is de voornaamste afnemer van de hopplukmachines. Van de 67 machines welke dit jaar de werkhuizen zullen verlaten zullen er 55 hun weg vinden naar het buitenland. De belangrijkste afnemers zijn Frankrijk en Duitsland. De firma Allaey heeft dus dit gemeen met de firma Claey dat zij vooral voor de export werkt en dus alle belang heeft bij de totstandkoming van de Europese Economische Gemeenschap.

SPECTRUM

van de

Westvlaamse EKONOMIE

TEXTIELRUBRIEK

De maanden mei-juni-juli zijn de maanden van de gebruikelijke seizoeninzinking in de textielnijverheid. Zij kenmerken zich over het algemeen ieder jaar door een geleidelijke achteruitgang van de produktie en verzwakking van binnenlandse en buitenlandse verkoop.

De seizoeninzinking zette dit jaar merklijk vroeger in en wel in maart reeds was de achteruitgang gevoelig. In april kwam een verrassende opleving en alhoewel naderhand weer een afbrokkeling inzette, zal het wellicht blijken, als de officiële statistieken voor mei en juni bekend worden gemaakt, dat het zwakke seizoen een aktiviteit kende die in vergelijking met de overeenkomstige periode van vroeger jaren eerder op de goede en hoge kant ligt.

Het is deze toestand die, samen met de algemene kenmerken van het verdwijnen der recessie, meebrengt dat men in textielkringen eerder optimist is en een fundamentele herneming verwacht met september-oktober. Een normale seizoenherneming immers die zich zal vestigen op het redelijk hoog peil der seizoeninzinking moet hoge produktie- en uitvoercijfers geven.

De textielgrondstoffen zijn in deze maanden vaster geworden. Zekere gaan er op vooruit. De wol benadert de 130 F, lager dan het hoogtepunt van dit jaar (135) maar heel wat verwijderd van het minimum (109). Ook de vlasmarkt schijnt geleidelijk onder de invloed van een schaarstevrees te komen. Vaste en vooral lichtstijgende grondstoffenvrijzen stimuleren de herneming.

Bij de uitvoer is het herstel het grootst voor de markt der Verenigde Staten. Dat is hoofdzakelijk uit te leggen door het feit dat in dat land de economische herneming totaal is en nieuwe rekordcijfers worden geboekt in produktie en konsumptie. Een der Westvlaamse branches welke onder die invloed een volledig herstel kende is de vlasweverij. Sedert maanden boekt de uitvoer van « Belgian Linen » naar de Verenigde Staten heel wat gunstiger cijfers dan in 1958 en wordt zelfs het peil van 1957 reeds overschreden. Het is een der elementen die bijgedragen heeft om de uitvoer naar dit land met meer dan 60 % te doen stijgen boven de overeenkomstige periode van het voorgaand jaar.

Ook naar de andere landen kent de uitvoer een zeker herstel met uitzondering van Frankrijk waar tegenover voorgaand jaar nog een achteruitgang van 33 % wordt geboekt. Dit is een slecht begin voor de gemeenschappelijke markt. Het is eensdeels te wijten

aan het feit dat de vergunningen nog niet werden toegestaan in de gekontingenteerde sectoren en de invloed van de devaluatiemarge op de vrijgemaakte sectoren nog belangrijk blijft.

Niettegenstaande het feit dat de index boven de 103,75 is gestegen, wat met de eerste betaaldag van april een loonsstijging van 2,5 % in de textielnijverheid tot gevolg had, blijft men optimistisch gestemd voor de toekomst. Mocht dit optimisme gewettigd blijken.

A. Dequae.

AKTUALITEITEN VAN DE STROVLASVOORZIENING

De voorbije maanden hebben de aandacht in de vlasvezelsektor toegespitst op de grondstoffenvoorziening.

De structuur van de strovlasvoorziening is zodanig dat de Belgische strovlasproduktie ontoereikend is om de totale behoeften van de Belgische vlasvezelbereiding te dekken, zodat de invoer uit Frankrijk en Nederland noodzakelijk is. Ook kwalitatief is deze invoer een noodzakelijkheid daar o.m. de Seine-Maritime gewoonlijk het beste kwaliteitsvlas produceert.

* * *

De strovlasproduktie in de drie Westeuropese vlasproducerende landen (België, Frankrijk en Nederland) volgde sinds 1955 een dalende beweging. Van een topcijfer van meer dan 125.000 ha in 1955 is de strovlasoppervlakte afgebrokkeld tot 78.700 ha in 1958. Deze vermindering was echter economisch gerechtvaardigd daar de overproduktie van 1955 een der oorzaken was van de prijsinzinking op de vezelmarkten. Uit de beschikbare cijfers over de met strovlas beteelde oppervlakte kan worden uitgemaakt dat de uitzaai in hogervermelde drie landen dit jaar ongeveer 63.000 ha bedraagt waarvan 20.500 ha in België, 27.500 ha in Frankrijk en 15.000 ha in Nederland.

* * *

Naast deze vermindering van het vlasareaal is een tweede feit zeer duidelijk, namelijk dat de opbrengst per hektare in vele gewesten lager is dan normaal en dat het vezelrendement per hektare onder dit der vorige jaren ligt.

De uitzonderlijke droogte in de opkomstperiode van het vlas is aan dit verschijnsel niet vreemd. Het gebrek aan water heeft zowel een tekort aan lengte en aan gewicht als een uitgesproken onregelmatigheid veroorzaakt.

Anderzijds vertonen de vlaschaards een zeer gezond

uitzicht en blijken een goede vezelkwaliteit te geven. Ook zal de zaadopbrengst hoger liggen.

* * *

De vrees voor tekort aan strovlas en de vrees dat het kwaliteitsvlas tengevolge de droogte slechts in geringe hoeveelheid zou aanwezig zijn, heeft de vlassers aangezet vroeger en sneller dan naar gewoonte hun strovlasvoorziening te verzekeren. Aldus werd rond half juni in enkele dagen tijd het exportkontingent van strovlas uit de Seine-Maritime opgekocht. Deze koortsachtige koopijver heeft de strovlaspijzen opgejaagd, zodat een verbetering op de vezelmarkt noodzakelijk is opdat deze aankooppijzen renderend zouden worden.

Deze kooplust in Frankrijk werd echter vooral ingegeven door het feit dat van Franse zijde nog steeds de uitvoer van Frans strovlas naar België wordt gekontingenteerd. Aan de Belgische vlassers wordt toegelaten 20 % (5.500 ha) van de Franse uitzaai op te kopen, waarvan de helft in de Seine-Maritime en de andere helft in de andere departementen. Onder druk der omstandigheden is in werkelijkheid 61 % in plaats van 50 % van het kontingent uit de Seine-Maritime afkomstig.

* * *

Deze produktiebeperking laat wellicht een versteviging en verbetering van de vlasvezelmarkt toe. Moge de uitzaaivermindering dit als gevolg hebben dat het dieptepunt van de crisis voorbij is en dat de vezelprijzen omhoog worden getrokken.

J. Pattyn.

DE OPVANGREGELING IN DE ZEEVISSERIJ

Enkele maanden geleden werd een systeem van opvangregeling en minimumpijzen in de drie Belgische vissershavens in voege gebracht.

In beginsel wijkt het Belgisch systeem niet af van de prijsregelingen bij de aanvoer, die sedert jaren reeds in de buurlanden worden toegepast; de toepassingsmodaliteiten vertonen evenwel zekere verschillen met de buitenlandse stelsels.

Een systeem van opvangregeling beoogt in principe een bodem in de markt te leggen en mede hierdoor de reders een zekere minimumopbrengst te garanderen. In Nederland bestaan naast de publiekrechtelijke minimumpijzen, die door het Produktschap voor Vis en Visprodukten worden vastgelegd, ook privaatrechtelijke prijsregelingen die door de reders worden bepaald. In West-Duitsland stelt de overheid de prijzen vast op grond van het «Fischgesetz»; met het «Marktreform»-plan zal dit evenwel in de toekomst door de reders zelf geschieden. In Frankrijk is slechts in een beperkt aantal vissershavens een private prijsregeling van kracht. In deze drie landen worden de fondsen die voor de werking noodzakelijk zijn, door de reders gefinancierd, nl. door middel van een heffing op de opbrengst van de aangevoerde vis. In Nederland, West-Duitsland en Frankrijk wordt de opgevangen vis — t.t.z. de vis die de minimumprijs niet bereikt — aan de vismeelfabrieken verkocht; in West-Duitsland wordt deze vis daarenboven ook wel voor de export bestemd.

Bij het Belgisch stelsel van opvangregeling wordt de vis die in de openbare afslag de prijs van 4 F per kg of 200 F per ben niet haalt, uit de markt genomen. Aan de rede wordt voor deze vis de minimumprijs van 4 F per kg of 200 F per ben uitgekeerd. Niet alle vissoorten komen in aanmerking voor een minimumprijs van 4 F. Zekere soorten zijn van het systeem uitgesloten (o.m. poers, bevers, ratjes,

vis van minderwaardige kwaliteit, alsook haring); voor andere geldt een lagere minimumprijs (o.m. voor kleine makreel, soldaten, knorhaans).

De financiële last van de opvangregeling wordt door de centrale overheid gedragen. Hiervoor werd de Handelsdienst voor Ravitaillering (O.C.R.A.) ingeschakeld; deze Dienst kan uit een opvangfonds het verschil tussen de minimumprijs en de verkoopprijs van de opgevangen vis overbruggen. Het administratief werk wordt door de S.V. Rederscentrale verricht en de administratieve kosten worden door de reders gedragen.

Teneinde het opvangfonds niet te vlug uit te putten, zijn aan de tussenkomst grenzen gesteld. Aldus bekomt een vaartuig dat 150.000 F en minder opbrengst boekte hoogstens 12 % van de bruto opbrengst en een vaartuig dat 900.000 F en meer maakte hoogstens 6 % van de bruto-opbrengst. Tussen deze twee grenzen is een verdere verdeling van kracht.

De opgevangen vis mag niet meer onder verse vorm op de Belgische markt komen. Daarom wordt deze vis verkocht aan de vismeelfabrieken en aan de drogerijen en zouterijen; laatstgenoemden verwerken de vis voor de uitvoer.

Het systeem van opvangregeling is niet als hét en het enig saneringsmiddel voor de visserij te beschouwen. Anderzijds werkt het stelsel nog niet lang genoeg om reeds de invloed juist af te bakenen. Tijd en ervaring moeten uitwijzen of in deze richting verder moet worden gewerkt of een andere koers moet worden gevolgd.

P. Hovart.

STIJGING VAN DE WERKLOOSHEID 1958 - 1959

De economische recessie welke zich in de loop van 1958-59 in ons land doorzette heeft een belangrijke stijging van de werkloosheid in West-Vlaanderen veroorzaakt. Tussen het eerste kwartaal van 1958 en 1959 is de werkloosheid toegenomen van 33.851 eenheden tot 55.132, hetzij een stijging van 21.281 werklozen of 63 %.

Zowel het invreten van de conjunctuur in de typische Westvlaamse bedrijvigheden als de moeilijkheden bij de grensarbeiders, voortspruitend uit de jongste devaluatie van de Franse frank, liggen aan de basis van dit verschijnsel. De analyse van de spreiding van de jongste toename inzake werkloosheid toont trouwens duidelijk deze verklaring aan. Zo kwam de hoogste stijging voor in het arrondissement Kortrijk (+ 12.655), waar naast de staking van de grensarbeiders ook de conjunctuurgang in belangrijke mate tussenkomt. Nadien volgt het arrondissement Ieper (+ 4.108), waar het stopzetten van de mobiliteit naar Noord-Frankrijk vooral van betekenis is geweest. Van betekenis is de sterke stijging in het arrondissement Brugge (+ 2.180), waar de traditionele sektor van de metaalnijverheid een moeilijke periode doormaakt. In het arrondissement Oostende steeg de werkloosheid met 740 eenheden; in de arrondissementen Diksmuide, Roeselare en Tielt met 4 à 500 en in het arrondissement Veurne met 250 werklozen.

De spreiding van de aanswelling van de werkloosheid tussen het eerste kwartaal 1958 en het eerste kwartaal 1959 toont echter duidelijk aan dat de toenemende werkloosheid in West-Vlaanderen niet enkel aan de stakende grensarbeiders kan toegemeten worden. Bij het afzonderen van de werkloosheid voortspruitend uit het grensarbeidersconflict, blijkt dat in de provincie de werkloosheid in 1959 met 25 % is gestegen.

De massale werkloosheid in de grensstreek gedurende het grensarbeidersconflict toont verder aan wat de normale werkloosheidssituatie in West-Vlaanderen zou kunnen worden binnen beperkte tijd als het effect van de rationalisering van de Noordfranse textielindustrie en de demografische expansie in dezelfde streek het Westvlaams grensarbeidersvolume zal aangetast hebben. Het feit dat in deze periode van drie maand in geheel West-Vlaanderen, met zijn één miljoen inwoners, niet minder dan 1 werknemer op 5 of 21,1 % werkloos was, wijst op de kritische toestand van de werkgelegenheid waaraan dringend dient verholpen te worden door een krachtige inzet van een regionaal-ekonomische politiek in ons land.

W.E.S.

HOTELPRIJZEN AAN DE KUST

Zoals ieder jaar heeft het Commissariaat-Generaal voor Toerisme een hotelgids gepubliceerd waarin de erkende hotels hun minimum- en maximumprijzen publiceren.

Aan de Belgische kust alleen zijn in deze gids 567 hotels opgenomen die in totaal 16.024 kamers vertegenwoordigen.

Ten opzichte van 1958 hebben 323 hotels hun prijzen ongewijzigd gelaten, 113 hotels hebben hun prijzen verlaagd en 100 hotels hebben hun prijzen verhoogd. De hotels die hun prijzen hebben verlaagd bieden 3.542 kamers aan; de hotels met prijsverhoging tellen 2.725 kamers.

Het overwicht van de prijsvariëaties ligt aldus op de prijsdaling; ook bij omrekening van de prijsverschillen komt men tot dezelfde konstatacie, inderdaad de gemiddelde prijsdaling belooft 29,50 F per kamer voor een volledig pension, terwijl de gemiddelde prijsstijging slechts 20,50 F belooft. Omgeslagen over alle hotelkamers zijn de prijzen aan de kust aldus lichtelijk gedaald; deze daling belooft bij benadering 2 %.

W.E.S.

STEDEBOUW, HUISVESTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

In de loop van de periode van 1-4-59 tot 1-7-59 werden 10 bijzondere plannen van aanleg door K.B. goedgekeurd.

Gemeenten	Plannen	Dat K.B.	Voorwerp
Oudenburg	Nieuwe Begraafplaats	1-4-59	Woningen
Oostrozebeke	Dorp Oost	22-4-59	»
Heist	Duinbergen-Oost	9-5-59	»
Koekelare	Moerdijkbeek	9-5-59	»
Heestert	Centrum	9-5-59	»
Zedelgem	St.-Elloo I	9-5-59	»
Heist	Duinbergen-Waterkasteel	9-5-59	»
Oostende	Vredestraat	9-5-59	»
Assebroek	Wit Zand	9-5-59	»
Outrijve	Nr. 3	24-5-59	»

IN UW EIGEN BELANG:

VOOR AL UW BANKVERRICHTINGEN
VOOR DE FINANCIERING

bij aankoop of verkoop van

- Autovoertuigen (personen-, vracht- en bestelwagens, autobussen en traktors).
- Moto's en scooters.
- Landbouw- en industrieel materieel.
- Diverse apparaten en televisieposten.

Bank van Brussel

N.V.

GROTE MARKT 50 - KORTRIJK

*Raadpleeg haar Reisbureau
voor reizen in de vreemde.*

*Wissel aan
de hoogste koers.*

DE WESTVLAAMSE GROEPEN van de

KREDIETBANK

N. V.

GROOT genoeg
om AL uw
financiële
problemen
op te lossen

KLEIN genoeg
om mede te
handelen
van persoon
tot persoon

95 KANTOREN
verspreid over
g a n s
West-Vlaanderen

ZETELS:

KORTRIJK, Leiestraat 21
BRUGGE, Vlamingstraat 25

SUCCURSALEN:

ROESELARE, Consciencestraat 1
OOSTENDE, Kapellestraat 16

DE RIJKE GAMMA

UCODRA

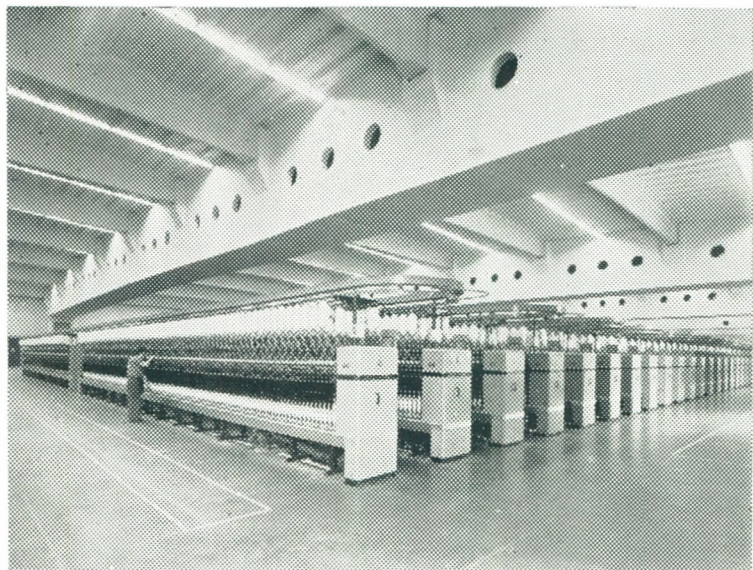
LAKENS

wordt geweven in Europa's modernste textielfabriek
de « COTONNIÈRE DE BRUGES »
(afdeling van de weverij Cruyplants, Stalhof, Gent)

Deze modelfabriek
opgetrokken langs
Brugge's nieuw
handelsdok
is de
jongste eenheid
en tevens de
T R O T S
van

N. V. « Filatures
et Tissages
UNION
COTONNIÈRE »
29, St.-Pietersnieuw-
straat, GENT
Tel. 09.23.44.93

WEST - VLAANDEREN

WERKT...

NIEUW AMERIKAANS BEDRIJF TE BRUGGE

Tussen de stad Brugge en de Amerikaanse firma « Scott and Williams », uit Laconia (New Hampshire, U.S.A.) werd een akkoord gesloten voor de vestiging van een fabriek van breimachines en hydraulische hoogdrukpompen. De firma baat vier fabrieken in de Verenigde Staten uit en levert over gans de wereld.

Het ontwerp van overeenkomst behelst o.m. dat de stad Brugge 3 ha op de St.-Pieterswijk zal aankopen en er de eerste vleugel van de fabriek op een oppervlakte van 5.000 m² zal bouwen. De uitgaven hiervoor worden op ongeveer 20 miljoen F geraamd. De firma neemt de gebouwen in huur voor een termijn van 20 jaar, met de verplichting het complex bij het einde van deze termijn en mogelijks vroeger aan te kopen. Verdere uitbreiding van de gebouwen valt ten laste van de firma. De firma krijgt eveneens optie tot aankoop van twee percelen grond bestemd voor gebeurlijke uitbreiding van het bedrijf.

De begintewerkstelling zal ongeveer 200 man bedragen, welke nadien zal uitgebreid worden tot 4 à 500 werknemers. Men is reeds begonnen met de aanwerving van het personeel; sommigen onder hen zullen een opleiding van 6 maanden genieten te Laconia in de U.S.A.

BESPARINGEN BIJ N.M.B.S.

In het besparingsprogram van de N.M.B.S. zijn drie Westvlaamse spoorlijnen betrokken, nl. Ieper-Poperinge, Oostende-Torhout en Kortrijk-Ronse. Er wordt een onderzoek ingesteld betreffende de mogelijke vereenvoudiging van de exploitatie dezer lijnen.

WESTTOERISME TE LUXEMBURG

Door Westtoerisme werd deelgenomen aan de Internationale Jaarbeurs te Luxemburg van 28 mei tot 7 juni 1959.

Zoals dit reeds het geval was te Rijsel werd ook hier de stand van Westtoerisme als de best geslaagde beschouwd. Aan vele Duitse bezoekers werden uitvoerige toeristische inlichtingen over de Belgische kust en de Westvlaamse kunststeden gegeven.

FRANSE DAGBLAD- DIREKTEURS OP BEZOEK

Op initiatief van Westtoerisme brachten een aantal Franse dagbladdirekteurs een bezoek aan West-Vlaanderen.

Zij werden te Brugge op 20 juni door de Heer Goeverneur van West-Vlaanderen in het Provinciaal Hof ontvangen.

Het gevolg van dit bezoek was, dat talrijke lovende artikels verschenen

in vele provinciale dagbladen van Frankrijk over het toerisme in West-Vlaanderen.

KWALITEITSBEVORDERING VAN DE MELK

Op initiatief van het Provinciaal Comité ter bevordering van de Afzet van gezonde Melk zal eerstdaags een algemene kwaliteitskontrolle worden toegepast op de melk die in de Westvlaamse zuivelfabrieken wordt aangevoerd.

Aan de producenten die melk leveren, die aan zekere normen voldoet, zal een premie verleend worden.

De beoordeling van de hoedanigheid van de melk zal uitgevoerd worden in de laboratoria van het Provinciaal Centrum voor Nijverheidsteelten te Rumbeke.

DE PROEFVELDWERKING VAN HET PROVINCIAAL CENTRUM VOOR NIJVERHEIDSTEELTEN

De proefvelden van het Provinciaal Onderzoeks- en Voorlichtingscentrum voor Nijverheidsteelten kenden een grote belangstelling. Talrijke binnen- en buitenlandse plantenveredelaars en vooraanstaande phytotechniekers brachten een bezoek aan de proeven.

Op 22 juni ll. werd een officieel bezoek georganiseerd aan enkele proeven op vlas, zomergerst en erwten om droog te oogsten.

« Te Waterlating M.V. Ondine ».

(Foto « Brugsch Handelsblad »)

M.V. ONDINE TE WATER GELATEN

Zaterdag 11 juli werd onder grote belangstelling het eerste fruitschip, M.V. Ondine, op de Scheepswerven van Vlaanderen te water gelaten.

Talrijke personaliteiten, voornamelijk uit Zuid-Amerika, woonden deze plechtigheid bij. Dame Margot Fonteyn, de beroemde prima ballerina van Covent Garden, echtgenote van Dr. Arias, bekend diplomaat en tevens beheerder van de werf, was eveneens aanwezig. Meter van het schip was Mevrouw Kerwin, echtgenote van de vice-president van de Standard Fruit Cy.

Het schip, gebouwd voor rekening van de Caribbean Atlantic Cargo Inc., heeft een lengte van 139,15 meter, is 16,85 meter breed en heeft een diepgang van 11,35 meter. Het schip heeft een laadvermogen van 4.450 T.D.W.

Onmiddellijk na de tewaterlating werd de kiel gelegd voor het zusterschip van de « Ondine » dat in maart 1960 zal te water gelaten worden.

De tewerkstelling op de scheepswerven van Vlaanderen bereikt op dit

ogenblik een hoogtepunt van 750. Dit bedrijf heeft de laatste hektare grond rondom het nijverheidsdok in huur genomen. Het zal er een steiger bouwen, magazijnen en een kraan plaatsen met een hefvermogen van 10 ton, bestemd voor de afwerking der schepen.

LANNOO: 50 JAAR IN VOLLE ZEE

De stad Tielt komt méér en méér in het nieuws. Op zaterdag 6 juni werd er het vijftigjarig bestaan gevierd van de Drukkerij-Uitgeverij Lannoo.

Na een welkomstgroet door de Heer Godfried Lannoo, spraken achtereenvolgens Prof. Dr. Frank Bauer, de Heer M.J.L. van Nierop, de Heer Pierre Verbeke en de Westvlaamse letterkundige F.R. Boschvogel.

De Tieltsse drukkerij-uitgeverij bezit ook een filiaalbedrijf in Nederland, en mag gerekend worden onder de leidinggevende uitgeverijen van het Vlaamse land.

Ter gelegenheid van dit memorabel jaar gaf de firma Lannoo een aardig boekje uit, onder de titel « Noord-

Zuidverbinding » opgesteld door Dr. M. van Haegendoren en Professor Dr. H.D. de Vries Reilingh.

Het slotwoord van de feestzitting dezer jubilerende firma werd uitgesproken door Z. H. Exc. Mgr. Em. Jos. De Smedt.

NIEUW BOEK OVER HAVEN VAN BRUGGE-ZEEBRUGGE

Over de haven Brugge-Zeebrugge verscheen een boek van de hand van de Heer A. Bouckaert uit Roeselare.

Het boek « De Haven van Brugge-Zeebrugge » werd uitgegeven door de Stichting « Haven en Industrie », Rouaanstraat 27, Zeebrugge.

WESTVLAAMSE MOBIELE ARBEIDERS

Het Provinciaal Vakverbond A.C.V. West-Vlaanderen kongresseerde te Diksmuide op 28 juni en gaf een Manifest uit der Westvlaamse mobiele arbeiders.

Na een beschrijving van de tewerkstellings- en werkloosheidsproblemen

van de provincie worden in dit manifest een aantal mogelijkheden aangeduid. Er wordt gepleit voor groter scholing. Gemiddeld per jaar nieuwe industriële werkgelegenheid voor 5.500 werkkrachten moet volgens het A.C.V. het objectief zijn van de ontwikkelingspolitiek in onze provincie.

PROVINCIALE PRIJSKAMP VOOR RUNDVEE

De tweejaarlijkse prijskamp voor rundvee, ingericht door het Provinciaal Verbond der Veehoudersbonden van West-Vlaanderen, werd op 12 juli 11. te Torhout gehouden.

Deze manifestatie kende een grote belangstelling.

BRUGGE'S NIJVERHEIDSDOK VOL LEVEN

— De OUTBOARD MARINE BELGIUM breidt uit.

Pas in werking getreden neemt de Outboard Marine Belgium te Brugge reeds uitbreiding. Er worden 3.400 m² bijgebouwd. Er zijn thans reeds 185 personen tewerkgesteld.

De Outboard Marine Belgium leverde de buitenboordmotor voor de snelboot « Paola », geschonken aan Prins Albert en Prinses Paola door de Maatschappij der Brugse Zeevaartinrichtingen.

— De BELGISCHE MAATSCHAPPIJ VOOR RADIO EN TELEVISIE (C.B. R.T.) bouwt nieuwe stapelplaatsen met een oppervlakte van 4.000 m². Dagelijks worden er 360 televisietoestellen gemonteerd. Na de ingebruikneming der nieuwe gebouwen, zal de dagproductie tot 540 kunnen worden opgevoerd. De dagproductie zal uiteindelijk 1.200 bereiken. Huidige tewerkstelling: 450 personen, waarvan twee derden vrouwelijk personeel.

— De firma VAN ACKER bouwt de modernste stapelplaats van het land voor de in- en uitvoer van aardappelen. Met dit doel kocht zij 1 hektare grond aan het nijverheidsdok en bouwt er een aanlegsteiger van 65 meter lengte.

— Het nieuw visbewerkingsbedrijf VANDEN ABEELE werd op 12 september 1959 ingehuldigd. Meer dan 20 miljoen frank werden geïnvesteerd.

— De uiterst moderne nieuwe fabriek der FRANCO-BELGE wordt op 18 oktober 1959 ingehuldigd (investering: meer dan 35 miljoen frank). Het opzoekingswerk voor de verscheidene fabrieken der Franco-Belge in België, Frankrijk, Engeland en

Ierland zal voortaan in de nieuwe laboratoria te Brugge worden verricht.

— De POLDERZAADCENTRALE bouwt volgens een totaal nieuw procédé een modern selektiebedrijf voor de bewerking en de verbetering van zaaigranen, erwten en brouwergerst. Het bedrijf zal werken in « cirkusvorm ». In het midden wordt een 31 meter hoog torengedebouwd opgetrokken, waarin alle behandelingen mechanisch gebeuren. Op het gelijkvloers bevinden zich de ruimten voor bevoorrading, stockage en afvoer. Investering: 7 miljoen frank.

ANDER NIEUWS UIT BRUGGE

— STRUCTO, het befaamd bedrijf voor spanbeton te Brugge, bouwt een vijfde werkplaats.

— De GLASFABRIEK te Zeebrugge nam op 13 juli haar tweede glasoven in gebruik. De tewerkstelling bereikt hierdoor een rekord van 1.800 personen.

HET Vliegplein TE MIDDELKERKE

Door Westtoerisme werd terecht de aandacht gevestigd op de belangrijke bedrijvigheid op het vliegplein te Middelkerke.

Na de nationale luchthaven van Zaventem, komt het vliegveld van Middelkerke op de tweede plaats inzake het personenvervoer per vliegtuig in België. Dat wil zeggen dat deze luchthaven in korte tijd een vooraanstaande internationale plaats heeft weten te veroveren, die van groot belang is voor het toerisme aan de Belgische kust. Waar in 1952 slechts 3 luchtvaartmaatschappijen het Middelkerks vliegplein aandedden, richten in 1959 niet minder dan 15 maatschappijen vluchten in naar Middelkerke.

Het luchtvaartverkeer te Middelkerke is praktisch volledig op Engeland gericht. Vroeger ging dit slechts tot Londen en later ook tot Manchester.

Nu worden volgende vliegvelden in Engeland en Ierland bediend: Ferryfield nabij Folkestone, Southend-on-Sea, Londen Airport, Blackbushe, Gatwick, Blackpool, Birmingham, Manchester, Leeds, Newcastle, Glasgow, Dublin en Derby. Dit betreft het vervoer van passagiers. Verder zijn er nog twee maatschappijen, die alleen het vervoer van auto's per luchtweg verzekeren van en naar Ferryfield nabij Folkestone en Southend-on-Sea.

Onderstaande statistiek illustreert het toenemend belang van de luchthaven van Middelkerke.

	Geboekte passagiers	geboekte auto's
1952:	6.522	83
1953:	12.049	792
1954:	18.276	834
1955:	31.497	1.357
1956:	52.175	1.794
1957:	90.597	3.582
1958:	109.858	5.993

AANMOEDIGING VAN INVESTERINGEN

De Kamer van Koophandel van Kortrijk en het Vlaams Economisch Verbond vergaderden op 30 mei te Kortrijk, en hadden als sprekers de Heer Professor F. Collin, Voorzitter van de Kredietbank, en de Heer G. Craen, Directeur-Generaal van het Departement voor Economische Zaken. Er werd gehandeld over de aanmoediging van de investeringen.

IZEGEMSE PROBLEMEN

De stad Izegem kent de vraagstukken van de « gestrande » nijverheden, o.m. borstels, vlas en schoenen. Op initiatief van het stadsbestuur werd een colloquium gehouden op zaterdag 13 juni, over het onderwerp « Het regeringsbeleid in verband met de economische bevordering en de voorbereiding tot de Europese gemeenschappelijke markt ».

Verscheidene ambtenaren van het Departement van Economische Zaken en vertegenwoordigers uit het Izegems bedrijfsleven namen er aan deel.

KANSEN VOOR JONGE VLASSERS

Zondag 24 mei hielden de jonge Vlammers te Kortrijk hun Kongres, onder grote belangstelling. De Heer Guido Declercq, beheerder-directeur van de Bank van Roeselare en Westvlaanderen, hield er de feestrede, over het onderwerp: « Hebben de jonge Vlammers nog een kans? »

WESTVLAAMS ASSURANTIEBEDRIJF

De N.V. De Kortrijksche Verzekering (Lange Steenstraat 20, Kortrijk) heeft bij beslissing van de buitengewone algemene vergadering harer aandeelhouders van 2 juni jl., haar maatschappelijk kapitaal tot 15 miljoen F opgevoerd door inlijving van 9 miljoen F harer buitengewone reserve en nadat zij haar aandeelhouders had ontslagen van de bedragen nog

verschuldigd op de niet afgeloste aandelen.

Deze Westvlaamse verzekeringsmaatschappij werd gesticht in 1919.

Haar premienontvangst bereikt 60 miljoen F 's jaars, terwijl haar aktief verleden jaar de 100 miljoen F overtrof.

De N.V. De Kortrijksche Verzekering heeft een benijdenswaardige plaats weten in te nemen in de Belgische verzekeringswereld.

VERSLAG OVER VLASJAAR

Het Verslag over het jaar 1958 van het Algemeen Belgisch Vlasverbond (Oude Vestingstraat 15, Kortrijk) is zopas van de pers gekomen. Het geeft, in talrijke cijfers en procenten, een beeld van de omvang van de strijd welke voort diende geleverd voor het behoud van de vlasvezelbereidingsindustrie.

De vlasuitzaai verminderde in 1958 in Nederland met 30 %, in Frankrijk met 16 % en in België met 8 %. De kwaliteit van de oogst was over het algemeen een der slechtste van na de oorlog.

In België werden in 1958 23.606 ha vlas uitgezaaid, waarvan 10.244 ha in West-Vlaanderen (43 %).

De invoer van strovlas uit Nederland was 41 % minder dan in 1957, en uit Frankrijk 45 % minder. De invoer van vlasvezels was eveneens merkkelijk lager.

De totale afzet van gezwingeld vlas verminderde in 1958 met 105.000 balen of 21 % t.a.v. 1957. Dit was de laagste afzet sinds 1949.

De afzet van klodden in het binnenland steeg met 8 %, en de uitvoer kon gehandhaafd blijven op het peil van 1957.

De uitvoer van gezwingeld vlas daal-

de met ca. 10.000 ton. Vooral de uitvoer naar Engeland onderging voort een gevoelige vermindering, tengevolge van massale leveringen van Russisch vlas.

De invoer van Russisch vlas is nochtans reeds fel verminderd.

Wat de prijzen betreft, deze bereikten het laagste peil van de na-oorlogse periode. T.a.v. 1957 is de middenprijs van het gezwingeld vlas nog met 3,52 F per kgr gedaald, hetzij 12 %. Het gemiddelde voor 1958 : 26,36 F per kgr.

Aan het jaarverslag gaat een inleiding vooraf waarin de noodzaak van steunverlening van de Overheid aan de vlasvezelbereiding gemotiveerd wordt.

PERSONENVERVOER NAAR EN VAN DE WESTKUST

Op initiatief van Westtoerisme en in samenwerking met de N.M.B.S. en de N.M.V.B. werd op 20 juni 1959 te Adinkerke een perskonferentie ingericht over het personenvervoer naar en van de Westkust.

Onder voorzitterschap van de Heer Gouverneur van West-Vlaanderen en in aanwezigheid van de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen, de Raad van Beheer van Westtoerisme en talrijke ambtenaren en journalisten, werd op uitvoerige wijze gewezen op de talrijke verbeteringen die tot stand gebracht werden op het stuk van de treinverbindingen met de Westkust, alsmede inzake verkeer per tram en autobus.

TOERISTISCHE PROPAGANDA IN WESTFALEN

De toeristische aktie in Duitsland

wordt door Westtoerisme voortgezet.

Nadat eerst het Rijnland zeer grondig bewerkt is geworden, heeft Westtoerisme nu zijn aktie gericht op de Duitse provincie Westfalen, die meer dan 8.000.000 inwoners telt.

Met het doel deze toeristische propaganda zo effectvol mogelijk door te voeren, bracht een delegatie van Westtoerisme, onder de leiding van de Heer H. Smissaert, Gedeputeerde van West-Vlaanderen, van 5 tot 8 juli 1959 een bezoek aan de voornaamste centra van Westfalen.

Bij deze gelegenheid werden o.m. te Münster en te Soest perskonferenties belegd die een grote weerklank vonden in de Westfaalse pers.

In de meest bevolkte centra werden kontakten gelegd met de overheden, alsmede de toeristische verenigingen en reisagenten.

KONGRES VAN HET NATIONAAL VERBOND DER VOLKSTUINEN

Op 20 en 21 juni ll. werd in het Provinciaal Hof te Brugge, het nationaal kongres gehouden van het Werk van de Akker, Verbond der Volkstuinen.

INTERNATIONAAL KONGRES VAN BROUWGERST- DESKUNDIGEN TE BRUGGE

Het jaarlijks internationaal kongres van het Barley Committee van het European Brewery Convention zal in oktober a.s. te Brugge plaats hebben, ter gelegenheid van het twintigjarig bestaan van de Vereniging voor

Wereldkampioenen

BIEREN

AIGLE - BELGICA

BAB Lager Bier

PILS Aigle-Superieur

Beslissing van de Jury

Wereldwedstrijd voor Bieren 1958

4 eeuwen kwaliteit

Brugge Tel. 367.11

5 lijnen

Brouwerijonderzoek en -Onderwijs (V.E.B.O.).

Landbouw- en brouwerijtechnici uit alle Westeuropese landen die de teelt en de verwerking van brouwergerst bestuderen zullen aan dit kongres deelnemen.

PROVINCIALE TUINBOUWTONTONSTELLING

De jaarlijkse provinciale tuinbouwtentoonstelling ingericht door het Provinciaal Tuinbouwkomitee, ging dit jaar door van 14 tot 17 augustus in het Feest- en Wapenpaleis te Oostende.

Benevens een ruime keus kasplanten werden een grote verscheidenheid snijbloemen geëxposeerd.

TOERISME EN EKONOMIE

De aktie Toerisme en Economie wordt in West-Vlaanderen voortgezet.

Talrijke industriële en studenten brachten tijdens de voorbije weken een bezoek aan de een of andere industriële inrichting waarin zij bijzonder belang stellen.

Deze bezoeken werden georganiseerd door Westtoerisme in samenwerking met de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel.

Zo bracht de Heer Minister van Buitenlandse Handel van Syrië een bezoek aan Brugge en de Brugse haveninrichtingen.

KOEKELARE OP DE EXPO

Een groep leerlingen van de Vrije Sociale School van Kortrijk enquêteerde een belangrijk aantal gemeentenaren van Koekelare omtrent hun bezoek aan de Expo, in 1958.

Van 1.100 personen (boven de 7 j.) die bereikt werden, bezocht 57 % de W.T. en 43 % niet. Eigenlijke Expo-bezoekers, die een minimum van acht dagen gewijd hebben aan de W.T., zijn in deze landelijke gemeente zeer zeldzaam. Meer dan de helft van de bezoekers verbleef er amper één dag en 9 op 10 personen slechts een maximum van drie dagen.

De restaurants op de Heyzel boekten weinig inkomsten van bezoekers uit Koekelare. Twee derden namen een pic-nic mee, terwijl slechts één vierde een volledige maaltijd gebruikten in een of ander restaurant. De spijshuizen die vernoemd werden zijn dan vooral: Civitas Dei, Marie Thumas, Germinal, Oberbayern, Liebig. Bij de landbouwers bereikt het aantal pic-nic gebruikers zelfs 95 % en bij de arbeiders drie-vierden.

De Expo-bezoekers worden vooral teruggevonden bij de jeugd en bij de volwassenen van middelbare leeftijd; heel wat minder onder de jonggehuwden.

Wanneer het Expo-bezoek binnen de sociale klassen bekeken wordt, dan valt op dat van de groep bedienden 4/5 de W.T. bezochten en van middenstanders en landbouwers de grote helft. Bij de arbeiders is de verhouding omgekeerd, slechts een minderheid bracht een bezoek aan de Expo.

De redenen waarom de W.T. niet bezocht werd, zijn hoofdzakelijk deze: moeilijk te bereiken, tekort aan interesse, gebrek aan tijd ter oorzaak van beroep of kinderlast.

Veel van de bezoekers konden nog moeilijk zeggen welke paviljoenen ze allemaal gezien hadden. De duidelijkste herinnering werd bewaard aan Rusland, U.S.A., Frankrijk, Nederland en Tsjechoslowakije. Bij de landbouwers krijgt met volstreekte meerderheid van stemmen Nederland de ereplaats.

MINISTER VANAUDENHOVE TE OOSTENDE

Op uitnodiging van de Handelskamer van het arrondissement Oostende en de gewestelijke afdeling van het Vlaams Economisch Verbond, sprak de Heer O. Vanaudenhove, Minister van Openbare Werken en Wederopbouw, tijdens een lunch in de Kuraal te Oostende, op 23 juni.

Het onderwerp van zijn tafelrede was: « Wat zal het Departement van Openbare Werken en Wederopbouw in West-Vlaanderen uitvoeren in de toekomst? ».

De Heer O. Vanaudenhove handelde breedvoerig over de bijzondere aspecten van het bouwvraagstuk aan de kust. Hij had het over de bestrijding van de ontzanding, voornamelijk aan de Oostkust. Er zullen grote werken uitgevoerd worden te Knokke, Heist, Zeebrugge en te Bredene. Ook in de richting van de Westkust dient ingegrepen.

Vervolgens sprak de Minister over de havenpolitiek, waarbij hij verklaarde dat de regering vast besloten is de nodige werken te doen uitvoeren om een snelle opgang van de haven van Zeebrugge te verzekeren. Hij is verder van oordeel dat aan Oostende als handelshaven de nodige aandacht dient besteed, een 3° slipway zal worden gebouwd en de vaargeul verbreed.

Ten slotte handelde de Minister over zijn wegenbeleid en vermeldde dat het aanleggen en verbeteren van rijwegen langs de kust voorzien wordt. Spreker besloot met te wijzen op de

noodzakelijkheid ieder jaar meer en meer geld te voorzien voor de uit te voeren openbare werken.

WESTVLAAMSE TOMATENKULTUUR

Het Provinciaal Tuinbouwverbond, aangesloten bij de Belgische Boerenbond, organiseerde op 16 juni ll. een bezoek aan enkele vooraanstaande tuinbouwbedrijven in de provincie gespecialiseerd in de teelt van tomaten onder glas.

Aan dit bezoek werd ondermeer deelgenomen door de Vlaamse Televisie die een reportage verzorgde over deze jonge Westvlaamse tuinbouwspecialiteit.

NATIONALE MAATSCHAPPIJ VOOR DE HUISVESTING

Blijkens het jongste verslag van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting telt West-Vlaanderen 40 erkende bouwvennootschappen, die 99 gemeenten omvatten.

In 1958 werden op 33 bouwplaatsen 854 eensgezinshuizen door deze maatschappijen opgetrokken en 92 appartementen.

WESTVLAAMSE ORGELBOUWERS

Het koororgel van de Nationale Basiliek te Koekelberg dat op zaterdag 6 juni ingespeeld werd door de orgelist Marcel De Broeck, is gebouwd door de firma Jozef Loncke en Zonen, orgelbouwers, van Esen.

Het orgel is gebouwd volgens het elektro-pneumatisch stelsel.

NIEUWE UITGAVEN VAN WESTTOERISME

In het kader van de toeristische propaganda voor West-Vlaanderen zijn op dit ogenblik twee nieuwe toeristische uitgaven van Westtoerisme ter pers, nl. een lijst van de toeristische bezienswaardigheden in West-Vlaanderen, alsmede een mooi geïllustreerde brochure over « Gezondheid aan Zee ».

OPZOEKINGEN TER BEVORDERING VAN DE TABAKSTEELT

Het Centrum voor Tabakonderzoek heeft in 1959 te Komen, te Lichtervelde, te Waardamme en te Moorslede diverse proeven aangelegd ter

bevordering van de tabaksteelt in West-Vlaanderen.

De navorsingen geschieden onder leiding van Prof. Slaats, van de Rijkslandbouwhogeschool te Gent, met de financiële steun van het Instituut tot Aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw en van het Provinciaal Comité voor Landbouw. Het zwaartepunt van het onderzoek wordt gelegd op de teeltmogelijkheden van geel-kleurige tabak speciaal geschikt voor de sigarettenfabrikage. Verder wordt bijzondere aandacht gewijd aan phytotechnische problemen en aan de verbetering van de Philipijn tabakken.

NIEUW VAKANTIEHUIS TE MARIAKERKE

In het begin van het seizoen 1959 opende de Christelijke Centrale voor Hout en Bouw haar vakantiehuis «De Kinkhoorn» te Mariakerke-Oostende. Hiermede is onze kust een ruim, modern vakantiehuis rijker geworden waar 130 gezinnen een goedkoop en comfortabel verlof kunnen doorbrengen.

Het vakantiehuis biedt logiesgelegenheid aan 560 personen, beschikt over een modern restaurant waar 300 maaltijden ineens kunnen opgediend worden, over leeszaal, bar, feestlokaal en parkeerterrein voor 140 wagens.

De onmiddellijke ligging aan zee en aan een rustig strandgedeelte, en de werkelijke «sociale» logiesprijs van 45 F per vierpersoonskamer zullen het sociaal toerisme aan onze kust verder propageren.

WESTTOERISME OP DE JAARBEURS TE GENT

Door Westtoerisme wordt met de nieuwe toeristische stand van West-Vlaanderen van 12 tot 27 september 1959 deelgenomen aan de Internationale Jaarbeurs der Vlaanderen te Gent.

Hier zal vooral propaganda gevoerd worden voor het winterseizoen.

NIEUW HOTEL TE BRUGGE

Te Brugge werd een splinternieuw hotel-restaurant geopend aan de Garenmarkt, onder de benaming «Portinari», herinnerend aan Tommaso Portinari, die eerst voor de Medicis, en later voor eigen rekening in het Middeleeuwse Brugge het bankbedrijf uitoefende.

Tommaso Portinari was een mecenas van de toenmalige schilderkunst.

Portretten van hem werden geschilderd door Van der Goes, Jan Memling, Jacobo Tani, e.a. De Aanbidding der Herders, van Hugo Van der Goes, thans in de Uffizi te Florentië, werd uitgevoerd in opdracht van dezelfde Portinari.

MET WESTTOERISME NAAR AMSTERDAM

Ter gelegenheid van de Belgische Week die begin oktober doorgaat te Amsterdam, zal door Westtoerisme op maandag 5 oktober 1959 een dag van de Belgische Kust ingericht worden in deze Nederlandse stad.

De voltallige Provinciale Raad van West-Vlaanderen zal aan deze dag deelnemen.

PROVINCIALE KULTUURDAGEN 1959

De Provinciale Kulturdagen 1959, georganiseerd door de Provincie West-Vlaanderen, zijn dit jaar gewijd aan de wooncultuur.

Het programma behelst o.a. een Provinciale Architectendag, welke gehouden werd in de Kursaal van Oostende, op zondag 6 september, met proclamatie van de Provinciale Prijs voor Architecten.

Deze prijs is uitgelooft voor het ontwerpen van een vrijstaande volkswoning type Wet de Taeye. De provincie deelt beroep op alle kulturele en sociale organisaties om eigentijdse ideeën over de wooncultuur te verbreiden.

De Provincie verleent haar auspiciën aan studieweekends van de Stichting Lodewijk de Raet, ingericht in verscheidene Westvlaamse steden, o.a. te Diksmuide, Ieper, Kortrijk, Roeselare, Tielt, Torhout en Veurne. De kulturele en sociale organisaties zullen op hun beurt volksavonden inrichten, met financiële steun van de Provincie, die insgelijks een kunstaffiche van Boudewijn Delaere verspreidt.

Voor inlichtingen: Provinciebestuur, Dienst voor Kulturele Aangelegenheden, Burg 4, Brugge.

WEST-VLAANDEREN TE KEULEN

Tijdens de propagandaweek voor België te Keulen zullen toeristische stands over West-Vlaanderen door de zorgen van Westtoerisme in verschillende grootwarenhuizen te Keulen geplaatst worden.

Ter dezer gelegenheid zal ook pro-

pagandamateriaal over het toerisme in West-Vlaanderen ter beschikking gesteld worden voor het opschikken van etalages.

Tijdens een perskonferentie zal gewezen worden op de uitstekende verbindingsmogelijkheden tussen Keulen en de Belgische kust.

KORTRIJKS DEMOGRAFIE

In het «Technisch Tijdschrift» (Deel 86, nummer 4) van de Unie der Ingenieurs van Leuven (U.I.Lv.) wijdde Ir. J.M.L. Demeyere, Stadsingenieur en Hoofdingenieur van de Technische Dienst van Kortrijk, een studie aan de berekening van de «door sterfgeval vrijkomende huisvesting». Zijn methode is ook in andere steden toepasselijk, en is voor de urbanist van belang i.v.m. het schatten van de woonbehoeften.

Op grond van de door de Heer C. Vanbiervliet (Bevolkingsdienst, Kortrijk) bijgehouden gegevens kan een zeer gedetailleerd beeld van de leeftijdsopbouw van de stad Kortrijk opgemaakt worden.

VERKEERSSTATISTIEK TE KORTRIJK

De Technische Dienst van Kortrijk voerde een nauwkeurige telling uit van de onderbrekingen en opstoppen van het verkeer aan vier overwegen in de stad, nl. Doornikstraat, Zwevegemstraat, Wandelingstraat en Stasegemstraat, op donderdag 21 mei.

De telling, waarvoor 24 werklozen tot tellers waren opgeleid, werd gehouden van 6.30 u. tot 20.30 u., hetzij over 14 uur. Zij leverde verrassende resultaten op. De 78 onderbrekingen van het verkeer door de overweg in de Doornikstraat, duurden te samen 6 uur 52', hetzij praktisch de helft van de duur van de proef. De langste onderbreking duurde 14 minuten. Gemiddeld werden er 20 voetgangers, 18 fietsers en 15 auto's opgehouden.

Aan deze vier overwegen werden in totaal gedurende 14 uur 3.349 voetgangers, 4.892 fietsers en 3.589 auto's gedurende gemiddeld 5 minuten opgehouden. Minimaal gesteld kosten deze vier overwegen aan de gemeenschap 15.000 F per dag in tijdverlies.

PICANOL VAN IEPER

In THE GUARDIAN van 28 augustus 1959 wordt een uitvoerig artikel gewijd aan de Firma METIERS

AUTOMATIQUES PICANOL te Ieper, welke wereldfaam heeft verworven door haar automatische weefgetouwen « President ».

De produktie bedraagt thans van 16 tot 20 weefgetouwen per dag. Sinds 1952 werden 20.000 automatische weefgetouwen « President » geleverd aan textielbedrijven in Europa, het Midden-Oosten, Afrika en de V.S.A.

Tot op dit ogenblik werden er slechts 4 Picanol-weefgetouwen geïnstalleerd in het Verenigd Koninkrijk. Er zijn er evenwel 54 besteld voor levering in oktober.

ONTWIKKELINGSKERNEN IN ZEELAND

Op 8 april heeft de Nederlandse Minister van Economische Zaken aan de provinciale besturen van zes provincies mededeling gedaan van de te stimuleren plaatsen in het kader van het regionaal industrialisatiebeleid. Doelstelling van dit beleid: spreiding van de industriële werkgelegenheid, door gekoncentreerde stimuleringsmaatregelen in een be-

perkt aantal plaatsen. De gekozen plaatsen hebben allen in het verleden reeds een krachtige industriële ontwikkeling doorgemaakt.

In de provincie Zeeland zijn als ontwikkelingskernen aangeduid: Goes, Terneuzen, St.-Maartensdijk en Zierikzee.

VOORSTEL NIEUW ZEEKANAAL

Door het Comité voor Nationaal Havenbelang (Zeedijk 126, Zeebrugge) werd een brochure uitgegeven over het « Projekt voor een Nationaal Hoogzee-Kanaal Antwerpen (Kalloo)-Zeebrugge ».

Hierin wordt een nieuwe vaarweg bepleit, aan te leggen op Belgisch grondgebied met een breedte van 300 m, van Kalloo (Antwerpen) over Zelzate naar de Belgische kust (tussen Zeebrugge en Heist).

Argumenten: (a) spendeer het Belgisch geld in investeringen op Belgisch grondgebied, en (b) voer geen grote werken uit in de Scheldemonding en in de Kanaalzone Terneuzen-Sluis, waar wellicht hoofdzakelijk Nederlandse belangen mee gediend zullen zijn.

kelijk Nederlandse belangen mee gediend zullen zijn.

GEMEENSCHAPPELIJKE KAS VOOR DE ZEEVISSERIJ

De Gemeenschappelijke Kas voor de Zeevisserij bracht op haar algemene vergadering van 3 juli verslag uit over haar werkzaamheden van het dienstjaar 1958.

Er werden 644 aangiften van ongevallen geboekt, waaronder 16 (2,5 %) welke bestendige gedeeltelijke arbeidsonbekwaamheid voor gevolg hadden.

Aan allerlei medische en farmaceutische kosten, vergoedingen voor tijdelijke en bestendige arbeidsongeschiktheid werd ca. 6,5 miljoen frank besteed.

Het grootst aantal verwondingen betreft steekwonden (32,6 %), kneuzingen-verplettingen (25,9 %) en verstuikingen (14,1 %).

Van de verzekerde « bootsmannen » liepen er 80 % verwondingen op; daarna volgden de 1^e machinisten (66,7 %) en de 1^e stokers (60 %).

WAT

Sauvrey

DRUKT

IS ALTIJD GOED GELUKT !

GASTHUISSTRAAT, 19, POPERINGE

BOEKEN

**INDUSTRIËLE
KATALOGEN**

REVUE'S

TIJDSCHRIFTEN

BROCHURES

HANDELSDRUKWERK

TYP0

OFFSET

ROTATIE

De Westvlaamse Economische Raad

ontving financiële steun van volgende gemeenten

Arrondissement BRUGGE

Aartrijke	Sijsele
Beernem	Sint-Andries
Blankenberge	Sint-Kruis
Brugge	Sint-Michiels
Dudzele	Torhout
Heist-a.-Zee	Wenduine
Knokke	Zedelgem
Meetkerke	Zuierenkerke

Arrondissement DIKSMUIDE

Diksmuide	Kortemark
Esen	Lamprenisse
Handzame	Oostkerke (Diksm.)
Houthulst	Reninge
Kaaskerke	Sint-Jacobskapelle
Klerken	Zarren

Arrondissement IEPER

Elverdinge	Proven
Geluwe	Roesbrugge-Haringe
Ieper	Sint-Jan
Kemmel	Vlamertinge
Langemark	Watou
Loker	Westvleteren
Mesen	Wijtschate
Nieuwkerke	Woesten
Oostvleteren	Zillebeke
Passendale	Zonnebeke
Poperinge	

Arrondissement TIELT

Aarsele	Tielt
Meulebeke	Wielsbeke
Ooigem	

Arrondissement KORTRIJK

Aalbeke	Hulste
Bellegem	Kortrijk
Beveren-Leie	Kuurne
Bissegem	Lendelede
Deerlijk	Menen
Dottenijs	Moeskroen
Gullegem	Outryve
Harelbeke	Waregem
Heestert	Wevelgem
Heule	Zwevegem

Arrondissement OOSTENDE

Ichtegem	Slijpe
Leffinge	Vlissegem
Lombardsijde	Westende
Middelkerke	Zande
Oostende	

Arrondissement ROESELARE

Ardoois	Kachtem
Beveren	Ledegem
Dadizele	Lichtervelde
Emelgem	Staden
Ingelmunster	Westrozebeke
Izegem	

Arrondissement VEURNE

Adinkerke	Ramskapelle
Beveren	Sint-Rijkers
De Panne	Veurne
Houtem (Veurne)	Zoutenaai
Nieuwpoort	

W.E.R. - PUBLICATIES

REEKS VAN HET WESTVLAAMS EKONOMISCH STUDIEBUREAU

« *De Economische Situatie en Mogelijkheden van het Arrondissement Ieper* »,
door G. Declercq & O. Vanneste,
1958 (207 blz.) — 135 F.

« *De Belgische Zeevisserij — Een Economische Studie* »,
door O. Vanneste & P. Hovart,
1959 (358 blz.) — 200 F.

« *La Pêche Maritime Belge — Étude Économique* »,
par O. Vanneste & P. Hovart,
1959 (358 p.) — 200 Frs.

RAPPORTEN W.E.R.

« *De Confectienijverheid in West-Vlaanderen — Contact Technisch en Beroeps-
onderwijs/Nijverheid* »,
gestencileerd, 1958 (64 blz.) — 35 F.

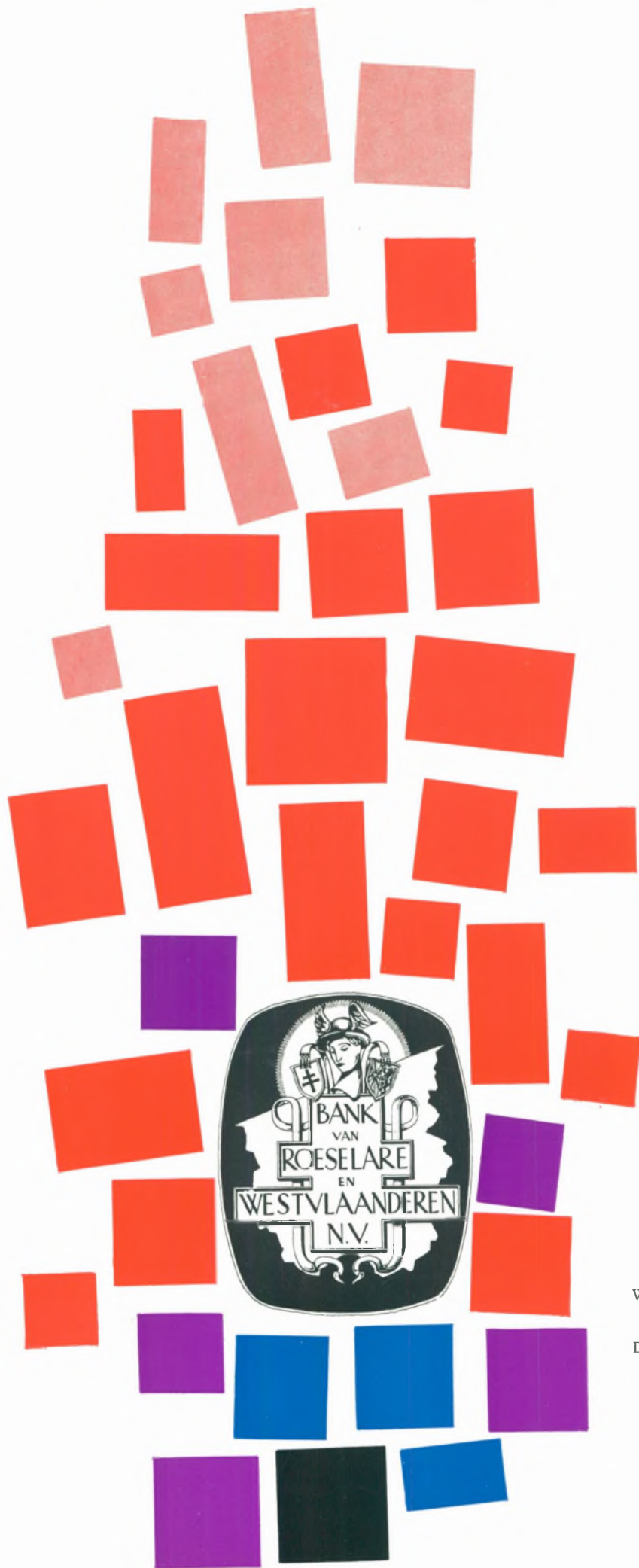
ANDERE PUBLICATIES

« *Le Littoral et son Hinterland — Essai
d'une étude d'économie touristique* »
(in Nederlandse taal uitgeput)
door O. Vanneste & G. Declercq,
1955 (226 blz.) — 150 F.

« *Structure Werkloosheid
in West-Vlaanderen* »
door G. Declercq & O. Vanneste,
1957 (2 delen, 130 blz + 278 blz)
275 F.

« *Toekomstige Ontwikkelingsmogelijkheden
van Oost- en West-Vlaanderen en Zeeland* »
1957 (56 blz.) — 20 F.

« *Adresboek van de Westvlaamse industrie* »
1958 (344 blz.) — 150 F.

DE GROEI
EN DE ONTWIKKELING
VAN UW BEDRIJF
UW IMPORT EN EXPORT
UWE BELEGGINGEN
WORDEN BEST BEHARTIGD
DOOR

DE BANK VAN ROESELARE
EN WESTVLAANDEREN
AGENTSCHAPPEN
VERSPREID
OVER WEST-VLAANDEREN
BANKRELATIES
OVER DE WERELD.